

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Familiae erciscundae. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli deCastro Prima super Codice.

¶ Confiteri de hoc. Adde & dic ut per Bar. Bald. & Salt. in aut. contra q. propriā. l. de nō nu. pec. & per Ludo. ro. in cōf. suo. xxj. Franc. Cur.

¶ Ultimō. Adde de ista qōne & dic ut p. Pet. de Peru. in trac. de duobus fratribus parte v. prin. col. xij. ver. xij. sro. Bald. in cōf. lxxx. in v. vol. & Car. in cōf. xxvj. Franc. Cur.

¶ Verba statuti. An verba statuti debeāt intelligi in proprio significato. vide per Doct. in c. in nostra. de iuu. Car. zaba. in c. cum dilect. in xij. q. de consue.

ut non teneatur iterū probare: sed sufficiat sibi producere illum processum, vel actar. Breuiter si lata fuit condemnatio primò in criminali videtur hic sufficere in ciu. arg. l. j. s. vbi causæ fiscales. & l. in cognitione. ff. ad lileia. vbi sententia lata in crim. causa. habet effectū cōfiscandorū bonorū in causa ciu. Aut ecōuerso fuit lata in causa ciu. & tunc nō pdest vel non profunt in causa cri. in qua requiritur probationes luce clariores: vt j. de prob. l. fi. & vide Bart. in d. l. pretor. §. j. quæ est l. iij. ff. vi bono. rap. & per Cy. d. l. vnica. j. qñ ciu. l. actio præiu. cri.

¶ An ille q. negauit admittatur si uult confiteri. & alio rem releuando ab onere probandi, ut euilet condemnationem dupli.

¶ Statutū quod confitenti in deficiū remittatur certa pars poene & reus primo negat, an postea postea confiteri, ut obtineat beneficium statuti.

LEX

III.

¶ Contra. In hac actione cōtra negantem de mendacio conuictum sit condemnatio ad duplum. h. d. Supple etiam sine nouo libello, & in eodem iudicio: licet non fuerit hoc petum: quia venit ex natura actionis. vt no. Bal. in l. j. in princ. pen. col. j. de furt. Eit ergo actio hæc poenalis in hoc. Itē in alio: quia habet oculos retro cū fiat cōdemnatio quantū plurimi fiat à xxx. diebus retro etiā non contra negantem: circa quod vide quod plenē no. in l. vnde quæritur. ver. sed si legis. ff. commo. an autē ¶ ille qui semel negauit: ut euilet condemnatio dupli, admittatur si uult cōfiteri ad actio rem releuandum ab onere probandi. vide quod plenē not. Bart. in l. eum qui. ff. de iure. Et si statutum dicat quod confitenti maleficio remittatur certa pars poenæ, & reus primò negauit: postea uult confiteri, ut obtineat beneficium statuti tangitur hic per Bal. & vide quod not. Barto. in quæstio. dispu. per eum, quæ incipit per Italiam communiter sunt statuta.

LEX

V.

¶ Pecoribus. Qui dat occasionem damni, tenetur hac actione utili. h. d. tex. cum gl. si enim inclusisti pecora mea, ex illa inclusione non recipio damnum: sed si ibi famē moriuntur, recipio damnum occasione inclusionis, & ex fame ipsorum, & sic non corpore tuo tamen in corpore animalium meorum ideo non datur directā actio: sed utilis cum qua cōcurrat etiā actio in factum.

LEX

VI.

¶ De ijs. In ista l. quærit Cyn. quid si animalia tua per te immissa in meum fuerunt depasta segetes existētes in herbis, quod damnum venit in hac actione: quia segetes non sunt ordinatæ ad hoc ut depascantur eodem modo quo herbæ pratiles inquātum condempnaberis: an tantum quantum valeret frumentum, quod inde fuisset recolectum si non fuisset depastum: an tantum quantum valerent herbæ de prato: & dicit considerandum esse quantum posset vendi dubius euentus perceptionis arg. ff. fami. ercisc. l. propter spem. Non sunt alia.

Familie erciscundæ.

Rubrica.

LEX

I.

¶ Inon. Si quid hereditarium non est diuisum, datur hæc actio, ut illud diuidatur. h. d. & loquitur quando alia bona erāt diuisa extra iudicium, & remanserāt vnum prædium diuidendum: sed si fuisset facta diuisio in iudicio, pro diuisione prædij quod remansit indiuisum: non daretur actio fa. erciscun. sed communis diuis. ff. eo. l. si filia. §. fa. ercisc. & quæ sit ratio dic vt ibi subtiliter no. per glo. & tene ultimam solutionem glo. ad illud contrarium.

¶ Statutum quod uxore præmorta uir lucretur dotem, & contingat quod uiuente patre uxor unius de filiis mortua est sine liberis, & sic dos debet cedere lucro mari

ti, an cedat lucro patris mariti?

Si uiuente patre filius uult ab eo recedere cum uxore, & uiuere de per se, & petat a patre ut consignet sibi dotem uxoris, & pater non uult, sed dicit nolo quod recedat, & uolo ministrare uobis expensas, quid iuris?

LEX

II.

¶ Vxor tua. In hoc iudicio filius deducit dotem uxoris præcipuā, si tempore diuisionis durabat matrimonij: & poenæ eūde remanet etiā ma-

sol. nec tenet eā cōficare cū fratribus: sed eius tū lucro cedit, si est pactū vel statū de dote lucrāda. h. d. In tex. ibi. fa. erciscun. j. officio iudicis deseruiente huic actio. nā actio dat ad diuidēdū. Ista uero dos nō diuidit: sed ante patrē assignat filio qui est vxoratus: sicut in simili. j. eo. l. si qua fideic. petio. & ista assignatio uenit ex illa regula, vel æquitate: q. sibi debet esse donū ubi sunt onera matrimonij: uiuente aut patrē onera erāt apud patrē: nūc uero erunt apud illū filiū: nec debet audiri frater: si dicit ego sum paratus stare in cōione tecum, & sustinere onera matrimonij p. parte mea: si fortē nō expedit fratri vxorato, si ille non esset cōtrarium postulaturus: nec debet cōpelli stare secū si non uult. nā alia rō est uiuente patrē quā eo mortuo. facit qd. notat. l. Caio. §. Imperator. de adi. leg. p. uidebif. aut fratri qui ex portione patris est obligatus ad restitutionē dotis pro hæreditaria poenone per cautionē: quia frater ipsam percipiē debet ei cauere de cōseruādo ipsum indēnem ab vxore: ut l. si filia. §. hoc amplius. ff. eo. & nō solū dotē vxoris: sed & dotē nurus suæ: si habet filij vxoratus: & pater idemq. auus dotē illius nurus recepit: nam & onera filij sui & nurus eum sequuntur ut. ff. eod. l. si filia. & vide hic quod no. per Bar. in l. si cōstante. solu. mat. in ij. q. prin. q. viij.

¶ Ultimō allegatur ista l. si statutum uult q. vxore præmorta uir lucretur dotem, & contingat q. uiuente patre vxor unius de filiis mortua est sine liberis: & sic dos debet cedere lucro mariti, an cedet lucro patris mariti: quia tunc erat postea dos cōmunis inter oēs filios, an dūtaxat lucro illius filij, quia tunc erat lūm præcipuū: & non tenebif cōficare fratribus: & reperit Cyn. cōsuluisse pro prima parte: sed quando vxor decessit post mortem patris, cedat lucro solius mariti per hanc l. ut ipse not. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. sol. ma. Doct. dicunt q. primū dicit pcedebat iure isto, quo oīa bona quæ sita per filij quærebantur patri: & sic siue cederet lucro ipsius patris de directo: siue lucrum ipsius filij: & sic etiā ipsius patris per indirectū debebat esse commune: sicut & alia bona acquisita per vnū ex filijs: sed hodie p. prietas aduentitiorū acquiritur ipsi filio, & usufr. patri, & ista l. cra nuptialia sint aduentitia ut l. j. & ij. de bon. quæ lib. dicēdū est q. tale lucrum erit præcipuum illius filij: cuius vxor mortua est: licet pater quousq. uixit habuit usufruct. per id q. not. per Bar. in l. dotem. ff. de castren. pecu. sed in tractatu de duobus fratribus dicit esse distinguendum qualiter statutum loquatur, an in personam mariti: & tunc indistinctū est ipsius mariti: puta si dicat q. maritus lucretur in personā recipientis dotē: & tunc habet locū distinctio. Dy. alibi uidetur dicere q. si uiuente patre filius erat separatus à patre: & sustinebat onera matrimonij, lucrum debet esse suum: sed si uiuebat cum patre, & pater sustinebat onera matrimonij, lucrum debet esse patris: quia uenit propter eam ra matrimonij: & sic non est merum lucrum: ut not. in l. si donaturus. in fi. ff. de condi. ob causam. Tu potes ex prædictis colligere distinctionem per tempus: quia quælibet opi. uidetur habere fundamentum iuris recollige in isto passu: q. aut vxor unius de filiis moritur post mortem patris qui dotem receperat, & tunc lucrum dotis ex forma pacti vel statuti est illius solius filij: quia erat vxor: nec tenebitur fratribus communicare: ut hic in fin. q. intelligo uerū siue iam diuiserant bona paterna: & dotis partem ille filius habuerat: quo casu loquitur hic: quia iste solus sustinebat onera matrimonij tempore delati lucris: siue non diuiserant, sed habebant in cōmuni: & sic onus matrimonij erat cōmune: nam subiicit q. fructus dotis sint cōmunes, quousq. ille filius dotem cōtinebat: aut decessit uiuente patre, & tunc aut loquitur secundū tempora huius l. & lucrum applicabitur patri: & sic postea erat commune inter omnes filios secundū Dy. & alios. Aut sequimur loquendū tempora hodierna, secundū quæ filius est capax proprietatis: & tunc inspicienda sunt uerba statuti: nam si loquatur de marito, ut ipse lucretur lucrum, erit suum, tamen pater habebit usufruct. quousq. uiuet: nec tenebitur proprietatem cōmunicare.

manicare cū fratribus: quia aduentitia nō cōferunt: vt j. de col. l. l. fin. Aut loquuntur in persona recipientis dotem: & tunc ap. plicabitur patri qui eam recepit: & sic erit commune inter filios: aut nō pōt cōprehendi de quo loquar: & tunc si filius habitabat a patre cum vxore: & sic sustinebat onera matrimonij, & lucrum erit suum: aut habitabat cum patre, & sic pater sustinebat, & tunc lucrum erit patris: & sic cōmunicabitur inter oēs filios: & per hanc reducuntur ad concordia dicit opi. † Sed nūc queritur: & istud cōcernit primum dictum eius. l. quid si viuente patre filius vult ab eo recedere: cum vxore, & viuere de per se & petit à patre vt consignet sibi dotem vxoris: pater non vult consignare: sed dicit nolo q̄ recedatis: & volo ministrare vobis expensas. queritur quid iuris: Et breuiter si de voluntate patris tam recessisset, deberet audiri filius repetens dotem, vt posset eā repetere officio iudicis ex æquitate: de qua in l. si is. §. j. ff. de iure do. quæ est vt ibi sit dos vbi sunt onera matrimonij: & ad hoc vide quod no. Bartol. l. si constante. in ij. quæstio. princip. q. viij. ff. solu. matr. & in l. ij. circa fi. de dote prælegata. nam & ipse pater eo ipso q̄ concessit licentiā recedendi, videt etiam voluisse q̄ dotem rehabeant, vnde viuere possint: per ea quæ no. in l. si lögus §. si filius fam. circa fi. gl. mag. ff. de iudi. & ita refert Bal. Cyn. de factio respondisse in ciuitate Perusij: & idē tenet Bal. & Ang. in l. si cū dotē §. trāsgrediamur. sol. mat. Si verō nō cōcessit licentiā, imō cōtradixit tūc pcedit q. circa quā dicit q̄ si habebat iustā causā recedendi puta q̄ poterat pacificē viuere cū patre, quod in reo relinquit arbitrio iudicis: tunc deberet filius audiri per ea q̄ in simili notant de vxore cui maritus relinquit alimēta in domo ipsius test. si non pōt ibi pacificē viuere, vel honestē pōt petere sibi ministrari alimēta extra domū in l. Caio. §. Imperator. ff. de ali. & cib. leg. aliā si nō haberet iustā causā, nō deberet audiri: quia innittitur contra pietatem paternā: & sicut non tenet sibi dare legitimam, ita nec restituere dotē, nisi in casu solu. matr. & adde hic quod no. Bar. in l. contra. §. j. ff. rerum amotarum.

LEX

III.

Aduersus † In hoc iudicio vniū subtrahit, hære ditate iacere ab altero ex hæredibus: Ideo nō pōt intētari crimē expilatæ hæreditatis pro il. l. h. d. Pro declaratione gl. j. opp. tribus modis. primo de l. diuis. ff. de crimine expila. hæredi. vbi tale crimē concurrat cum alia actione ciuili, & nō odiosa. iste tex. vult contrarium: q̄ cesset quādo datur alia actio nō odiosa: vt fami. erc. ex gl. colligūtur tres solu. prima. q̄ hic ideo non concurrat: quia nec fuit commissum nam vt cōmittatur, requiritur dolus: sicut in furto. nam cū vnus ex cohæredibus possit aditā hæreditatē aliquā rem cōmunē cōretract, nō præsumit dolosē facere: nec cum malo animo: sed ratione partis quā habet in ea. vt in l. merito. ff. pro soc. ista nō placet quia alia ratio reddit in tex. in fi. quod ideo non potest intētari, quia alia actio cōpetit: nō quia nō sit commissum, nam potest esse q̄ dolosē. Ideo gl. soluit alio modo ibi: dū dicit alia em. &c. q̄ illud crimē nō cōcurrit cum alia actione actione: quæ oriatur ex eodē crimine, vt hic. nam actio fa. erc. pro rebus subtrahitis videtur oriri ex eodē crimine, & ex eadē subtractione: sed cū alia actione quæ nō oriatur ex eodē crimine, sed detur ratione possessionis: vt est rei vend. vel peti. hæred. bene potest concurrere: vt in l. contraria. ibi ergo subtrahens non erat cohæres: & sic pōt vel hoc crimine accusari, vel conueniri peti. hæredita. & eodem modo hæc petitio hæreditatis bene posset cōcurrere: & propter cum non excluderet hoc crimine: sed propter actio famil. erc. quæ facit ipsum cessare: & istam sol. sequitur Cyn. Alij dicunt q̄ ibi contra diuersos: hic contra eundem. Sed oppo. secundū q̄ istud crimen non cōmittatur: & sic nō habebat dubium ista lex: vt in l. ij. ff. de cri. expil. hære. Sol. verum est si hæreditas erat adita, & possessio apprehensa: nam tunc cōmitteretur furtum: quod est crimen ordinariū: & sic facit cessare extraordinariū: vt est istud. hic autem debet intelligi: vt habeat dubium. q̄ pos. nō erat apprehensa: vnde non committitur furtum: iuxta ea quæ plenē habentur in l. si homo. ff. de vsuc. ideo recurritur ad hoc crimen extraordinariū: quod cōmittitur cum cessat furtum: tamen propter aliam actionem non intēntatur: sed oppo. q̄ nō referat fuerit apprehensa pos. vel non: vt l. & puto. §. ij. & l. qui erat. ff. de sol. l. l. vbi verū in fa. erc. quæ cōpetit siue pos. erat apprehensa, siue nō

tempore subtractionis: sed aliud est crimen expila. hære. Vltimū in glo. si. oppo. q̄ imō debeat cōcurrere cum act. fa. erc. q̄ crimen expil. hære. pponitur ad pœnā extraordinariam imponendā sed act. fa. erc. ad res subtrahitas cōsequendas, vnde cum tendant ad diuersa, nō debet altera per alterā impediri: maximē postquā vna est finita & terminata. iuxta ea quæ habent s. ti. j. l. ex morte. Gl. ppter hoc mirat de isto text. & dicit ipsum debere intelligi in act. in factū. quæ orif. ex quolibet crimine ad consecutionē dāni vel interesse. iuxta ea quæ habent in l. nec quicquā. ff. pro socio. & l. querela. j. de fal. vt illa tanquam extraordinaria non concurrat cum ista: quæ est ordinaria. Cæterum accusatio huius criminis ad pœnam extraordinariam imponendam non videt glo. quare debeat cessare propter hoc quod ista actio competeat: licet loquatur fortē sub dubio.

1. Si pater filio doctori dat libros & vestes doctorales, & alia similia que doctori conueniunt, statim efficiuntur quasi castrensis peculij, & statim valet donatio: nec communicantur cum fratribus, nec debent ei computari in portionem suam.
2. Si eidem prædix, talis donatio non transit in quasi castrense peculium. Quid si donaret aliquis res mobiles.
3. In his que donantur filio militi ab alio quam à patre: occasione tamen militie (puta à commilitone) transeunt in castrense peculium: & si donantur à patre, an videatur donata potius causa filiationis, quam causa militie?

LEX

III.

I filius fa. † Castrensia in diuisione deducunt præcipua. Secus si non sunt castrensia. h. d. Bart. † Not. hic casum q̄ si p̄ filio doctori dat, libros & vestes doctorales, & alia similia quæ doctori conueniunt, statim efficiuntur quasi castrensis peculij: & statim valet donatio: quia filius fa. quantum ad castrensē peculium pro patre fami. habetur, vt in l. ij. ff. ad Maced. nec posset postea reuocari. nec debent cōmunicari cum fratribus, nec debent sibi cōputari in portionem suam, sed debet ea habere præcipua: & reliqua debent cōmuniter diuidi. † Secundū not. q̄ si donat eidem prædix, talis donatio non transit in quasi castrense peculium: & idem esset si donaret res mobiles non aptas ad militiam legalē: nisi ista donaret vt videret, & emeret libros, vel alia apta ad sciētiam legalem secundū Guil. de Cug. talis enim donatio nō valuit à principio, sed morte cōfirmatur: si non fuit reuocata. quæ potest reuocari vsq̄ ad mortē, vnde licet hic in ver. [prædix autem.] dicitur quod non sint castren. pecu. non tamen aliud dicit an debeant esse sua præcipua vel non: vnde debet distinguī an donatio fuerit reuocata: & tunc sunt præcipua illius, sicut castrensia: vt j. eo. l. filia. aut fuit reuocata: & tunc secus. ar. j. de colla. l. si donatione. † Vltimū not. q̄ in his quæ donantur filio militi ab alio quā à patre, occasione tamē militie, puta à cōmilitone transeunt in castren. pecu. indistinctē: siue sint mobilia, siue immobilia: & siue apta ad militiā, siue non: quia non nisi causa militie fuerunt donata, sed quando donantur à patre si non sunt apta ad militiā videntur potius donata causa filiationis quā causa militie, hæc est ratio huius l. facit l. ij. de castren. pecu.

1. Iniuria & offensa censetur remitti tacite si partes postea familiariter & amicabiliter se tractent, & ad iniuriam sibi seruiant: hoc in iniuria uerbali.
Quid in iniuria reali?
2. Testator habens plures seruos, si in testamento dixit cuilibet ex seruis meis relinquo tantum, an per hoc videatur remittere offensam illis à quibus fuit offensus?

LEX

V.

Nipius † Iudex diuisionis nō debet sequi voluntatem testatoris à qua ipse recessit expresse vel tacite: sed sequi debet vltimam voluntatem in qua remansit. h. d. & est pulchra. Quidam enim testator cum fuisset grauiter offensus à duobus seruis iratus contra eos mandauit in testamento q̄ vnus ponere in perpetuis carceribus, alter autē videretur exportandus ultra mare: ista voluntas si ab eo nō fuisset recessum, fuisset seruanda vno ex hæredibus hoc petente: etiam si alij contradicerent per l. his cōsequenter. §. ij. ff. eod. quæ vult q̄ vnus ex hæredibus possit compellere alte-

Pauli de Castro Prima super Codice.

Familiariter. Adde gl. in §. in summa. in-
stit. de inu. & Bal. in
aut. si r. etis. j. de test.
& vide Alex. in l. j.
ff. de pact. & adde q.
etiam iniuria intelli-
gitur remissa, si vnus
constituit tutor ab al-
tero l. Athletæ. & ibi
gl. & Bar. ff. de excu-
tu. & in §. l. ite propter
inimicitias. & ibi gl.
& doct. in l. i. de excu-
tu. l. ite p. indicia præ-
sumit remissa: vt qñ
vnus seruit alteri vt p.
Bal. hic. Et alium ca-
sum vide p. eundem in
c. i. coll. iij. de probi.
feu. alie. per Fede. l. ite
legatū factū p. vnū
alteri. l. iij. & ibi Bar.
ff. de adi. le. Et qñ in-
telligat remissa p. fa-
lutationem. vide per
Arch. in ca. olim. de
injur. & dāno dato.
Francif. Cur.

quo tantū, an per hoc videatur remittere offensam illis duobus?
Et certe si cōprehēderent in ista gñalitate, videretur remississe,
sed dic q non cōprehenditur. vt l. Lucius. §. Lucius titius. ff. de
lega. iij. oportet ergo q specialiter aliquid gratum exhibeat con-
tra illos offendentes, vt videatur eis remississe offensam.

LEX VI.

EA quæ. † Nomina debitor. per hoc iudiciū non
veniunt diuidenda cum sint ipso iure di-
uisa. h. d. Sed bene veniunt adiudicanda, cum expedit
quod dic. vt l. i. in fi. cum l. seq. ff. eo.

LEX VII.

Iqua. † In hoc iudicio per officiū iudicis deseruiēs
huius actioni res prelegatę vni ex hæredibus
adiudicantur ei cui prelegatę sunt: nō ergo iure actio-
nis fit ista adiudicatio: quia ista actio datur ad diuiden-
dum hæreditatem & etiam ad iudicandum quando aliter non
potest commodē diuidi & sic adiudicatio succedit loco diuisio-
nis hic verō non prelegata sunt hæreditatis.

¶ An in uno & eodem libello possum petere quod hæreditas patris vel matris (quæ
sunt communes inter te & me) diuidantur?

LEX VIII.

Bona. † Pro pluribus hereditatibus diuidēdis inter
eosdem vnum solum iudicium fa. ercif. habe-
re sufficit. h. d. † Et sic in vno & eodē libello possum
petere q hæreditas patris vel matris (quæ sunt com-
munes inter te & me) diuidantur nec est dare duos libellos vel
duo iudicia agitare licet pro qualibet earum detur mihi actio fa.
ercif. & sic duæ actiones tamē quia sunt eiusdem generis & for-
mę, sufficit q vnica instituitur pro ambabus: imō etiā si essent plu-
res: vt patet hic. & ff. de cohæredes. §. de pluribus similiter. ff. pro
focio. l. actioes. §. si communis. & l. non est nouum. ff. de actio.
emp. sed quando non sunt eiusdem generis & formę, videtur q
requirantur diuersi libelli per ea quę no. Bar. in l. edita. s. de edē.
in materia cumulationis. Sed in cōtrarium quod sufficiat etiam
tunc vnus libellus: vt l. si idem cum eodem. ff. de iuris. om. iud. &
quod no. in c. querelam. de ele. Breuiter dici pōt pro primo casu
quando sunt eiusdem generis & formę, sufficiat vnus libellus:
nec habeatur p pluribus, sed in secundo casu licet sufficiat vnus
libellus, tamen reputantur tot libelli quot sunt actiones diuersę,
& etiam res quæ petuntur, & hoc est vtile si deberet solui gabel-
la ex forma statuti: quia in primo casu vnica rātum soluetur. In
secundo pro tot libellis quot sunt res vel actiones diuersę in ea-
dem chartula deductę facit quod no. in l. j. ff. ad treb. & tot vide-
bantur iudicia, & tot contē. litis. & tot sententię & sic poterit va-
lere in vna, & in altera non: sed in primo casu: quia est vnum iu-
dicium & vnica sentētia, non potest pro parte valere, & pro par-
te non: vt l. in hoc iudicio. ff. eo. Tene menti: quia notabilia sunt:
licet per doc. non tangantur.

LEX

IX.

Non est. † Hęc actio est bonę fidei, & in ea venit
fructus etiā cōsumpti: sicut in penitenti-
hæreditatis. h. d. Et pone casum q quædam hæreditas
erat communis inter te & me, tu tamē solus possedisti
bonafide, credens te solū hæredē, & fructus percepisti, & con-
sumpsisti: ego peto hæreditatē diuidi, & te condēnari ad fructus
pceptos ex mea dimidia. Tu dicis q sunt consumpti, & q bonę
fidei possessor, nō tenetur restituere fructus cōsumptos: etiam si
sit effectus locupletior, imō eos lucrat pro cultura & cura. in l. i.
de acqui. re. do. §. si quis a nō domino. & l. ex diuerso. in princ. ff.
de rei ven. sed certē aliud in rei ven. quæ est actio particularis,
& stricti iuris. Aliud in peti. hære. quæ est vniuersalis, & bonę
fidei: in qua veniunt fructus consumpti, si possessor bonafidei est
fectus locupletior. l. item veniunt. §. pridie. ff. de peti. hære. l. item
ergo in actio. fa. ercif. quæ similiter est bona, & vniuersalis apud
& aptitudine etiam plus quā peti. hære. vt l. si filia. ff. fa. ere. cum
ibi no. Bar. tamen videtur tenere in d. l. ex diuerso. q etiam in rei
ven. veniunt fructus consumpti: si ex eis possessor bonafidei sit
fectus locupletior ex æquitate. l. si inter me & Titium. ff. si cen-
peti. non solum in fructibus naturalibus, quorum fuit effectus
dominus: sed etiam in industrialibus, quorum fuit effectus do-
minus.

¶ Si testator nondistribuat bona hereditaria inter omnes heredes, sed uni tantum
facit aliquod prælegatum, quod ille possit repudiare portionem hereditatis, quæ
timere prælegatum.
Si distribuit bona inter omnes, an repudiando quis portionem, videatur etiam repudi-
re illam assignationem?
Clauſula generalis, an limitetur per specialem præcedentem, vel sequentem? an
per eam augetur speculatio.

LEX

X.

Voties. † Si testator inter plures vniuersaliter
stitutos diuidat bona hereditaria in qua
liter seruanda est diuisio per testatorē facta licet nō co-
ueniat portionibus hæreditarijs: dūmodo nullus frau-
detur quarta quæ sibi debetur à iure: & verba generalia lequa-
tia intelliguntur & regulantur specialia præcedētia non autē po-
ea cēsetur à specialibus recessum. h. d. Et pone casum q testator
instituit duos vel quatuor hæredes vniuersaliter & æqualiter
postea in eodē testamēto (ne inter eos oriretur discordia in di-
dendo) cuiuslibet eorum assignauit certa bona pro parte sua: ut
quod omnia bona remanent diuisa & ista diuisio non fuit aliq-
liter facta: secundū quod facta fuit institutio: quia bona assigna-
ta vni valebāt plus quā assignata alteri: isti sunt hæredes, & æ-
qualiter agere possunt cōtra debitores hæreditarios in
rebus aut corporalibus sic per testatorē distributis nō sunt æ-
les: ideo partē in eis habent iure hæreditario. l. æqualem. alteram
verō partem habēt iure prælegati: vt l. ex facto. ff. de hære. insti-
ideo si alter cui minus fuit assignatū, nō habet integrā quartam
suar portionis quæ sibi debet, vel pro legitima debita iure ma-
træ, vel pro falcidia iure insti. dicta diuisio debet seruari: talia fal-
cidia, vel quarta: vt sibi suppleatur. Sed pone q assignauerat se-
uos inæqualiter postea in fine testamēti rogauit hæredes vt habe-
ret istos seruos recōmendatos, & bene tractaret, dicebatur q vi-
debatur propter hoc recessisse ab illa assignatione: quia eos ser-
uos recōmēdauit omnibus hæredibus. Si ergo mihi recōmēda-
uit illos quos tibi assignauerat, vñ ab assignatione recessisse: nō
nō possem ipsos habere recōmendatos. Contrariū tamē dēbetur
natur, quia hanc generalē recōmendationem censet retinisse: ut
quēlibet eorum pro illis seruis qui sibi assignati erāt: nō pro alijs
qui erant alijs assignati, & sic non videtur recōmendasse eos ser-
uos omnibus hæredibus, sed omnes illis hæredibus quibus eos
assignari. h. d. in effectū. In tex. ibi. [successionem suam diuisit]
i. bona hereditaria: quæ non sunt hæreditas, nec successio, cum
illa consistat in iure etiam aliquo corpore: vt in l. hereditas. ff. de
peti. hære. & ista erat causa dubitandi: quia si eos æqualiter in-
stituit hæredes, & postea distributionem bonorum facit inæqua-
ter, videbatur non seruanda: sed potius inspiciendam esse æqua-
litatem factam in institutione, tanquam in principali: vt illa ad-
traheret ad se bona hereditaria: quæ sunt accessoria: sed con-
trarium est: quia licet ista æqualiter instituerit, poterat tamen alio-
ri eorum facere prælegata: quæ etiam erant seruanda: vt l. ex eo. l. i.
qua fidei. petitiō: eodē modo si distribuit omnia bona inter eos-
dem.

cum talis distributio vim habeat prelegatorum: ut Lex. factio. ff. de hereditatibus. Aduerte tamen ad unum satis notabile: quod si non distribuat inter omnes sed unum tantum facit aliquod prelegatum: ille potest repudiare portionem hereditatis, & retinere prelegatum: sed quando distribuit inter omnes talis distributio licet habeat vim prelegati, non tamen succedit loco portionis hereditatis: & ideo si quis eorum repudiaret suam portionem hereditatis, in qua fuit institutus, non posset retinere bona sibi assignata pro sua portione: quia loco illius succedit illa assignatio: ideo repudiatio portionis, etiam illam assignationem repudiare videtur. text. est singul. in l. quid ergo. la. ff. de leg. cum ille precedit. & l. filio pater. cum seq. quae continentur: tene menti singul. In text. ibi. Commendanda putauerit hereditibus. Quid si non erant nisi duo heredes, & vni assignauit seruum, alteri nullum assignauit: postea vero loquendo in plurali commendauit hereditibus suis seruum: certe istud plurale non potest referri ad illum solum qui assignauit: sed ad aliam rationem recti sermonis: & sic videtur includi alium cui nullum assignauit. videtur per hoc reuocari ab assignatione. ar. eius quod no. per gl. in l. Mauius. §. eum qui. ff. de leg. ii. per l. legatorum. §. qui plures. eo. ti. Cogita quia super hoc dubio: cum ratio faciat pro ista parte: sed alia ratio facit in contrarium: quia cito non censet poenituisse: ut l. nam & ea. cum no. ff. de condi. & demonst. De materia autem huius si an ciuili generalis limite per speciale precedentem: vel sequentem: an autem per eam augeat specialis dic ut plenissime, subtiliter, & profunde tractatur per Bart. in l. quatuor. §. j. ff. de fun. instru. Pro declaratione glo. j. quae est nota. & propter eam allegat plurimam l. praemittit quod text. loquitur quando testator expressit aliquos heredes instituit vniuersaliter: & sic apparet quod voluit facere testamentum, licet postea distribueret bona: quae distributio potest fieri etiam in codicillis: cum habeat vim prelegatorum: quae possunt in codicillis relinqui. Sed pone quod non apparet aliquos instituisse: sed bene apparet quod in praesentia testamentum & nota in distribuit bona inter filios, vel alios venientes ab intestato: & quia ista distributio potest fieri tam in testamento quam in codicillis ut dictum est: dubitatur quid praesumendum sit voluisse an testari, an codicillari: & an decedere testatus, vel intestatus: & veritas huius inuestigationis est: quia si haberet posthumum de quo nullam mentionem fecisset, si voluisset facere testamentum, temperetur per naturam posthumi praeteriti, & sic etiam illa assignatio quae est sequela testamenti: non sic si voluisset codicillari: quia codicillus vel ultima voluntas non rumpitur per naturam posthumi: ut j. de codicil. l. j. & sic illa assignatio remanet firma: alia tamen portione posthumi. glo. mirabiliter distinguunt hoc fecit in voluntate solenni. i. cora. vij. testibus, & tunc censetur voluisse facere testamentum: aut fecit sine solennitate inquit: ut coram duobus vel tribus: & tunc glo. distinguit an testationes per quotas, & idem si dicatur quomodo potest dari testatus si non adhibuit solennitatem. respondetur quod cum instituit filios potest testari siue solennitate: ut in l. hac consul. maxima. §. ex imperfecto. j. de test. & j. eo. l. si non tamen praesumitur quando non facit expressam instit. nisi alterum de duobus faciat: vel quod adhibeat debitam solennitatem, vel quod distributio non faciat per quotas. Si vero per singulas res tunc censetur voluisse codicillari: quando autem facit expressam institutionem, non refert an adhibeat solennitatem, vel non si testatur inter filios: nec refert faciat distributionem per quotas, vel per singulas res: quia semper praesumitur voluisse testari: & valet testamentum iure specialiter: intellige quod no. j. eo. l. filij. in glo. Item est veritas ista inuestigatio propter id quod no. per glo. in aut. nouissima. §. de inoffic. testa. quia quando apparet quod voluit testari: debet relinquere legitimam iure insti. alias non valeret. Secus si voluit decedere intestatus. Illud tamen dictum non videtur procedere nisi quando aliquos vniuersaliter instituit: & non quotam, sed aliquam rem particularem reliquisset. Si autem equaliter inter filios distribueret: quia ista distributio loco portionum hereditariarum succedit: non potest filius conqueri quod sibi non est relicta iure insti. Tene menti istam gloss. secundum quam Baldus dicit se plures consuluisse: & quod non habemus meliorem alie glo. sunt per praedicta expedita.

LEX XI.

Inter filios. [†] Hereditas patris inter filios masculos & feminas aequaliter diuidenda est. h. d. [†] Et sic patet quod statuta excludentia feminas extantibus masculis sunt contra ius commune. Item intellige istam l. in bonis allodialibus. Secus in feudalibus. quae non transeunt ad feminas: sed ad masculos tantum.

¹ ² ³ ⁴

LEX XIII.

Eertum. [†] Peculium profectum vni ex filiis coeque lunt mortuo patre diuiditur inter omnes portionibus hereditariis: deductio tamen eo in quo ille filius erat obligatus ex contractu peculiaris. h. d. Nam ex illo contractu ipse filius erat obligatus suo proprio nomine in solidum: pater vero de peculio, & ista obligatio patris quae erat praetoriam diuiditur inter omnes filios & heredes: & sic creditores possunt quilibet ex heredibus conuenire pro rata. Item possunt illi filii conuenire in solidum ex sua obligatione: quia tamen istud est debitum peculiare: & solutio debet fieri de ipso peculio: ut l. frater a fratre. ff. de condic. inde. idcirco iste filius debet a fratribus conseruari indēsis: & conseruatio est ut de illo peculio detrahat tamen quantum ascendit debitum: si iam condēnatus est: sed si non esset condēnatus, debet sibi cauere de conseruando ipsum indēse: ut subtiliter habetur in d. l. frater a fratre. In text. ibi: in hereditate diuidenda. non dicit conseruanda. nam illa conseruantur quae sunt illius qui confert bona: quae sita per eum post emancipationem, quae sunt sua: & in filia quae confert dotem: quae similiter est sua, ut l. iij. §. sed utrum. in ff. de mino. Peculium autem profectum non est ipsius filij cui datum fuerat: licet esset in sua administratione. Sed mortuo patre desinit esse peculium, & idem iuris est de ipso quod de alijs bonis hereditariis, ut diuidatur pro hereditariis portionibus. Sed quid de lucro acquisito per filium ex dicto peculio: loquor de iure hodierno, quo filius est capax aduentitiorum: quia de iure isto non erat dubium quod etiam illud veniebat diuidendum inter omnes filios. Bart. tenuit quod dimidia pars lucri attribuitur labori, & operi ipsius filij, & sic ceteratur aduentitium, & suum proprium: & quousque pater vixit debuit habere usum fructuum lucraliter: altera vero dimidia attribuitur ipsi peculio: & illa veniat diuidenda inter omnes, inter quos etiam ille idem filius reputabatur. l. ab omnibus. §. pe. de leg. j. Bal. hic videtur tenere quod in d. totum diuidatur: quia filius censetur operatus patri, & non sibi, quod posset procedere si hoc appareret: alias praesumitur operatus sibi. Quod autem integra dimidia attribuitur labori & operibus suis, non approbat Bal. sed dicit relinquendum arbitrio iudicis, & secundum consuetudinem loci: posset enim contingere quod modica opera & modicus labor filij veratur. Tangit etiam hic Bald. aliquas quod viles secundum Nic. Mat. quae conueniunt illi tractatui quem fecit Barto. de duobus fratribus. & Bal. ipsum compleuit. In text. ibi. [obligatus fuit.] ex quibus contractibus ipse filius potest in solidum conueniri mortuo patre, si sibi successisset ultra legitimam: aut non successisset vel non ultra legitimam: ut si fuit exheredatus, vel repudiavit hereditatem, non potest conueniri nisi quatenus facere potest: ut ff. quod cum eo. l. ij. & per totum. [†] In text. ibi. [ultra non potest.] Not. quod si filius non habet peculium profectum, debitum contractum per eum viuente patre non onerat fratres, ut teneant soluere pro eo: sicut nec patrem, ut j. in filius pro patre: per totum etiam si communiter viuerent, & lucra inuicem concubant: quia non propterea videbat contracta inter eos societas: cum non contemplatione societatis contraheret: sed propter patrem quem sequi tenebant, communiter sic viuebant. Si ergo pater tale debitum soluit pro filio, debet filius sibi in suam portionem computare cum venit ad diuisionem cum fratribus: siue descendat ex contractu, siue ex delicto: circa quod vide per Iacobum de Are. & Barto. in l. Stichus. ff. de pecu. leg. [†] Sed si facio suo vel culpa

[†] Peculium autem profectum. Quid si peculium profectum. vide per doc. in rub. extra de pecu. cle.

[†] Statuta excludentia feminas extantibus masculis sunt contra ius commune.

Ex contractu innominato. quot sunt contractus innominati. vide per Aug. in l. naturalis. ff. de praescript. ver. Et an contractus innominatus sit loco poenitentiae vide gl. & doc. in l. si cum fundum. ff. de pac. Fallit si uore dot. ut l. si ego in §. ff. de iud. do. bar. in l. si. in §. si pecu. in si. de don. Bal. in l. si. cur ad si. C. de act. & ob. in l. mandatu. in ij. col. C. manda. in l. si cum focero. in vlt. col. C. de iur. do. & in c. ad fin. q. succel. feudu dare teneatur. in vltibus feud.

Diuisio, an sit contractus innominatus?

Si feudum alicui obuentum ex diuisione reuertatur ad dominum, quia decessit sine filio masculo, licet relicta femina, an possit femina agere de euictione? et quid si alius frater euincat?

LEX XIII.

I familiae etc. Ex diuisione etiam facta iudice mediante tenetur quis de euictione per actionem praescriptam. verbis, nisi fuerit expressum actum contrarium. h. d. ¶ In tex. ibi. [eventum.] i. periculum. In tex. ibi. [pro parte agnoscere.] quia si praedium quod tibi fuit euictum, valebat centum medietas debet esse deperdita ad damnum tuum, quia habebas tuo iure altera dimidia quia habebas a fratre, debet esse perdita ad damnum illius debet ergo frater tuus te restaurare de illa dimidia: & sic eritis aequales: loquitur ergo hic secundum Guil. de cu. qm fuit euicta res, quae in totum erat tibi adiudicata: si autem una & eadem res fuisset inter vos diuisa: puta unum praedium, quod videbatur commune pro indiuiso: & tunc fuit diuisum, si dimidia quia habuisti ex diuisione fuit euicta, siquidem facto & culpa fratris tui, quia obligauerat partem suam pro indiuiso. Et sic portio quae tibi euenit pro diuiso: quatenus habes ab eo, remansit obligata: ut l. si consensit. §. si. ff. qui. mod. pig. vel hypo. sol. & creditor a te euicit per hypothecariam, similiter agens de euictione. si aut sine facto fratris tui, ut quia erat aliena, non debetur euictio quia sicut tibi ablata est tua dimidia: ita poterit auferri fratri tuo altera dimidia, in qua euiciens habet idem ius: & licet non auferatur, vel quia ille non vult: vel quia non potest taliter impediri: vel quia succubuit cum eo, licet tecum obtinuerit: hoc debet cedere lucro sui: & sic non tenetur de euic. secundum Guil. de cu. quod tene menti. facit §. de inoffic. testa. l. cum duobus. Videbatur autem quod in diuisione non veniret euic. quia quilibet videretur in se suscepisse periculum suae patris. ar. ff. de actio. emp. l. si iactum: sed contrarium est: imo in dubio non videtur aliquis eorum suscepisse in se periculum, nisi expressum fuerit dictum, ut hic in ver. [ut unusquisque &c.] secundum eundem Guil. ¶ Opp. pro declaratione glo. q. non agatur ac. praes. ver. quia illa datur ex contractu innominato: diuisio vero non videtur contractus innominatus: sed potius distractus communionis gloss. dicit q. imo: quia in ea vertitur quaedam permutatio: si enim unus fundus adiudicatur tibi, in quo frater tuus habet dimidia: & alter fundus adiudicatur tibi, in quo tu habes dimidia: videris dimidia quam habes in illo permutasse cum dimidia quam ille habet in tuo: & permutatio est contractus innominatus ex quo oritur actio praescripta. verb. ut j. de reru. permu. l. ex placito. & not. in l. j. seu super rubrica. Secundum oppo. de l. si fratres. j. titu. ij. Solu. ibi sciebas fundum qui tibi obuenerat in partem esse alienum: quare scientia impedit agi de euictione. ut j. de euic. l. si fundum. hic ignorabas. Sed contra tertio: quod etiam si sciebas agere possis saltem ad restitutionem veri pretij: licet non ad interesse: ut l. emptor. §. si. ff. de actio. emp. Gl. dicit q. ibi loquitur in emptore: hic in diuidendo: qui sciebat rem sibi adiudicatam esse alienam qui nihil potest petere, etiam aestimationem veram: quia videtur in se suscipere periculum: ista ratio non videtur bona: licet enim sciens videatur in se suscepisse periculum, non sic alter unde Guil. dicit se putare quod

saltem ad aestimationem partis euictae possit agere. Barto. tenet gl. & dicit eam esse singularem: & aliud fore in emptore, qui soluit manualiter pretium, ut possit ipsum recuperare: licet scilicet rem alienam: nisi expressum fuerit dictum contrarium: aliud in diuidendo, qui non soluit pretium: sed partem quam habebat in alio fundo dedit pro ista quae euicta est. ut videatur suscepisse in se periculum, postquam sciuit rem alienam, & posse euicere: & ista sumens glo. quia sic eoduerso alter censet eodem modo in se suscepisse periculum rei sibi adiudicatae. Nec ob. tex. in [ver. j.] q. loquitur qm uterq. ignorabat: quo casu neuter videtur in se suscepisse periculum rei sibi adiudicatae. Si autem uterq. scit, vel alter scit alter ignorat: quia periculum potest esse reciprocum. ista gloss. vult q. quilibet eorum videatur in se suscepisse periculum: non sic qm non potest esse reciprocum: ut in emptore. Tene menti glo. hanc secutum Bart. qui tamen non declarat eam. Tertiū oppo. de l. cum patet §. euictis. de leg. ij. Sol. ibi diuisio fuit facta per testatorem: unde ex ea non resultat contractus permutationis inter partes: hic fuit facta per ipsas partes: licet iudice mediate: unde resultat ille contractus: ex quo oritur ista actio. & vide circa materiam Bart. post gl. & alios doct. in l. qui Romae. §. duo fratres. de verb. obligat. vlt. & xj. q. ¶ In glo. ibi. [Item quid.] dicit Pe. hanc q. fatuam esse quia euictio non debetur nisi qm res euincit culpa auctoris: non assentis rem suam cum non esset, vel non esse obligatum cum esset: ut l. & hac distinctio. ff. locati. sed si mihi assignatur feudum in partem, frater meus in nulla culpa est: quia non assentis rem esse alio dalem. i. propriam: si enim assenteret, & ego ignorarem, sine dubio locum haberet euictio. & non procederet ista gloss. sed ex quo assentis rem esse feudalem, hunc casum euenire posse prosequere debuit: ut l. si quis domum. §. j. ff. loca. si ergo feudum reuertitur ad dominum, quia si decesserit sine filio masculino, licet relicta femina: non potest femina agere de euictione. dicit Bal. q. etiam si frater meus euincat: quia feudum erat paternum, & sic propter defectum masculi venit ad patrem agnatum, non tenetur frater huic feminae de euic. quia nihil facit contra diuisionem, sicut in simili. in d. l. qui Romae. §. duo fratres. Si postea veniret ratiōe fideicommissi post mortem relicti: nisi fuisset expressum etiam ratiatum: ita nec hic: nisi fuisset expressum in hunc casum stipulatus: quia stipulatio generalis ad hunc casum referetur: de hoc ven. l. nomen. de damno infecto. l. damni infecti. stipulatio potest in principi.

LEX XV.

I diuisionem. Ex pacto nudo diuisionem non oritur actio: nec transeunt dominium nisi traditione secuta. h. d. Bart. Si ergo pater tuus qui habebat bona communia cum fratre tuo, venit ad conuentionem secum & diuisionem: ut quaedam essent fratris tui, quaedam vero tuae: & ista conuentio non fuit stipulatione valata: si postea mortuo patre tuo possessio omnium bonorum reperitur penes fratrem tuum patrumque tuum: & queritur quo remedio agere possis, ut habeas illa bona de quibus actum fuit inter eos q. essent tuae: si quidem potes probare quod post conuentionem interuenit realis traditio, vel cognatio facta patri tuo, iam acquisiuit dominium illorum bonorum: & sic potes ea vindicare: nec expedit q. alia diuisio fiat: sed si hoc non potes probare: tunc quia conuentio est nuda: & non prodest ad agendum, non potes petere illa bona: sed remedium est q. agatur actione, ut omnia diuidantur: & sic non statuitur diuisioni facere per eos: sed si tu esses in possessione illorum bonorum, haberes contra eum exceptionem: quia conuentio nuda licet non prodest ad agendum, prodest tamen ad excipiendum: ut l. luti gen. §. si quis nuda. ff. de pact. & ex his patet casus huius l.

Testamentum factum inter liberos, quod ualeat cum duobus testibus, & si sit lenitate. ¶ Quando pater filiorum non instituit, sed simpliciter diuisionem fecit inter eos, & non reperitur fraudatus legitima, qualiter ei succurratur? & cum. ¶ An talis uoluntas ualeat iure testamenti.

LEX XVI.

Ilij patris. Iudex in diuidendo inter liberos debet sequi uoluntatem defuncti: non solentem: licet non succedatur ex testamento, sed ab intestato. salua tamen falc. vel treb. si alicui eorum non remaneret integra. h. d. venio ad casum. Quia text. est aliquoties

culum scrupulosus. ¶ dic q quidam cōquerebatur imperatori de
patre suo: qui cum plures filios haberet, in voluntate minus so-
lenni non coram. vij. testibus*, qui requiruntur in testamento,
nec coram. v. qui requiruntur in codicillis: sed corā duobus vel
tribus diuisit bona sua inter filios. & fratribus eius assignauit
maiores portiones. sibi verò minimam. ita q non habebat quar-
tam sibi debitā iure nature. ppter q volebat expugnare talē vo-
luntatē tanq̃ inofficiolam. vt sic omnia bona æqualiter diuide-
rent. Imperator cōsuluit sibi q p istā viā nō vadat: q̃a necesse ha-
beret probare se fuisse gratū patri suo: & sic voluntatē esse inoffi-
cialis nō posset eā irritare, vel rescindere: hoc em̃ erat neces-
sariū iure isto. vt in l. liberti. s. de inoffi. test. hodie verò nō sed in-
cūbitonus p̃bādū heredi, q filius fuerit ingratus. vt in l. oimodo
eo. ti. & forte erit sibi difficile probare hāc ingratitudinē: cō-
fuit sibi p alia viā: q̃ agat actione fa. ercis. vt diuisantur bona si-
ne p̃iudicio suæ quartæ: licet em̃ voluntas fuerit minus solen-
nis, tamen est seruanda inter filios. vt j. eo. l. si. posito q ex ea non
succedat tanq̃ ex testō: sed ab intestato. h. d. ¶ Et loquitur & de
bet intelligi inquantū dicit q succedat ab intestato, quando pa-
ter filios non instituit: sed simpliciter diuisionem fecit inter eos,
quo casu postq̃ nō adhibuit solennitatē cōsuetā, nō cōfuit volū-
te testatōis eos heredes instituire. sed eos ab intestato debere
succedere. vt no. per gl. in l. quoties. s. eo. & nō solū si fecit consi-
gnationes per res singulares. vt ibi dicit gl. sed etiā si per quotas,
vt ex isto tex. colligit, dū loquit de senatusconsulto: subaudi tre-
bellianicōne cuius debet quarta trebel. quæ cōputatur in legi-
tima cōstat enim illud senatuscō. nō habere locū nisi in fideicō.
vnde p̃faliō aut in particulari. ergo necesse esset dicere ad hoc
vt sit vniuersale, q fecerit cōsignationes per quotas puta volo q
talis filius meus habeat quartā partē, & talis tertiā: & talis dimi-
diā: & talis quintā. & nūc iste vltimus reperit fraudatus legitima
iō supplet vt fiat cōsignatio detracta quarta trebellianica, quæ
cōputabit in legitimā. Si autē eos expresse instituit: tūc licet si-
ne solennitate, in q̃a pater habet hoc p̃iuegiū vt possit testari si-
ne solennitate furis ciuilibus: & cū duobus testibus, & erit testm̃ va-
lidū. licet iure spectati. vt l. hac consulti. s. i. s. ex imperfecto. j.
de testa. tunc succedere ex testamēto, nō ab intest. & ita debet
intelligi disputatio quā facit hic gl. & etiā decisio secundū Guil-
dum. & alios. Gl. verò videt r̃ndere ad istū tex. q̃ ibi possunt suc-
cedere ab intest. si volūt, & etiā ex testamēto, si hoc magis volūt
gl. loquit̃ clarē. tu dic melius vt dixi. ¶ Aut testator fuit v-
bi verbo instituo: & indistinctē valet iure testamēti: aut nō ap-
posuit illud verbū: sed distribuit. tūc gl. in l. quoties. distinguit an
per quotas, vel non. tu dic q etiā si per quotas, nō videt testatus:
sed ab intesta. decessisse. vt hic colligitur: sicut ergo testamētū
militis factū corā duobus testibus valet iure testamenti, ita & te-
stamentum patris inter liberos. Sed quid si dixit se velle codicil-
lar. & nihilominus filios heredes instituit: an valet iure testa-
mentis: videt q nō, q̃a esset repugnantia. cōtrariū determinauit
Bar. per l. militis codicillis. in prin. ff. de test. m. vbi miles habet
p̃iuegiū, q̃ etiā in codicil. possit facere inst. & licet dicat se vel-
le codicillari, in erit testamētū si vtrāq̃ verbo instituo: inspecto po-
tius eius p̃iuegiū quam verbis suis.

LEX.

XVII.

Ohæredibus. ¶ Diuisio facta inter quosdam
ex socijs, alijs absentibus non p̃e-

judicat. hoc dicit.
¶ Donatio facta per patrem filio in potestate, quando et in quibus casibus valet et
non. 4.

¶ Libri empti per patrem nomine unius ex filiis, an ex diuisione que fit inter fratres, de-
beat communicari.

LEX.

XVIII.

Ilia cuius. ¶ Quod pater nomine vnus filij vel
filij emit, & sibi tradidit, debet illi ad-
iudicari. & in hoc iudicio habet rō sumptuū p vnū ex
coheredibus factorū in re cōmuni. h. d. Bar. vel sic qd
pater emit noie vnus ex filijs, & sibi tradidit, videt donasse: &
tanq̃ donatū in diuisione hæreditatis sibi p̃cipuum adiudica-
tur, si donatio non fuit reuocata. Itē in hoc iudicio habetur ratio
impensarum factorum per vnum in rebus communibus. h. d. In
tex. ibi. cōparauit. ¶ Supple & tradidit: aliā nō videretur donas-
se: sed nomine filij in contractu accōmodasse. vt j. si quis alteri

¶ Coram. vij. testibus. An valet testamentum conditum cum duobus testibus
& notario parrochiano. vide per Io. an. in addi. Spe in ti. de instru. edi in s. cō-
pendiosē. vers. sed nunquid. de consuetudine. cum ver. seq. doc. in c. cum eisses
de testa. lac. de are. in disputatiōe incipiente secundū consuetudinem ciuita-
tis venetiarum. & ista disputatio est posita inter consilia Bar. vbi cōcludit de
iure non valere talē
consuetudinē. & idē
tenet Spe. vbi. s. idē
Io. de imo. in l. ij. ff.
de test. An. de bu. et
Abb. in c. h. de cōsti-
tutio. Ol. c. c. xlvij.
inci. p̃supposita cō-
suetudine Ange. cō-
sili. c. xvj. inci. testa-
menti factio. idē cō-
sili. c. xvj. inci. Pun-
ctus est tu dic q̃ hoc
nō habet locū in ve-
netis: quia non reco-
gnoscat superiorē d
iure secundū Alber.
de rosa. in l. j. C. de
sum. tri. & per conse-
quens veneti habet
vim sup̃remi impe-
ratoris in suo territo-
rio. secundū Bart.
in l. ho. ff. de cap.
Bart. in l. j. C. de ho.
valib. x. sed Impera-
tor potest statuere
quod valeat testa-
mentum cum duo-
bus testibus. secun-
dū glo. & doct. in
c. quæ in ecclesiarij.
de constit. & in l. si.
C. si contra ius vel
vtr. pu. ergo. idē
p̃t veneti, ex quo
non recognoscat su-
periorē in tempo-
ralibus. & sic valet
talīs cōsuetudo quo
ad venetos. & sic nō
obstat. d. disputatio
Ioan. de are. vbi. s.
cum suis sequacib⁹
ibi allegatis. vel dic
quod dicta iura ha-
bent locum in ciui-
tatibus cognoscenti-
bus imperatorem in
superiorem & c.

vel sibi. l. j. & ij. & posito q videretur donas-
se: donatio tamen non videtur confirmata
nō interueniente traditione. ar. in l. Papinia-
nus. ff. de do. inter vir. & vxor. & sic non de-
berent percipue adiudicari: nam tō adiudi-
cant, quia donatio fuit morte cōfirmata: &
sic habet dñū nō ex causa hæreditaria, sed
ex cōtractu inter viuos: etiam si nō accepta-
ret hæreditatē paternā: merito nō veniūt in
diuisionē hæreditatis. ¶ In tex. ibi. [si nō po-
stea:] nā dicta donatio valuit à prin. & pa-
ter poterat quādoq̃q̃ postea reuocare, &
hoc in filia quæ erat in potestate patris: se-
cus si erat emancipata, vel postea in vita pa-
tris emancipetur: quia statim cōfirmatur do-
natio. vt l. donationes in concubinā. s. pa-
ter. ff. de dona. & idē in filio militis: si res em-
ptæ suo nomine & traditæ cōueniebāt mi-
litia: quia statim valisset donatio: & sic nō
potuisset reuocari. vt s. eo. l. si filius, quæ
differt ab ista: quia ibi constabat qd pater
voluit donare: quia sic expresse dixit vt pa-
ter ibi in verbo donatæ hic verò non con-
stabat: sed ex duobus p̃sumitur qd emit
nomine filia: & sibi tradidit. Si autem non
emisset: sed habebat penes se, licet filia tra-
didisset, nō censeret donasse: sed in peculiū
profecitū confelsisse. ff. de pecu. leg. l. si.
& ideo tunc nō adiudicarentur p̃cipue,
sed diuideretur inter omnes. vt s. eo. l. certū
& iste est casus in l. si donationes. j. de col-
la. de qua gl. hic op. & non soluit. ¶ Per hæc
respondetur ad questione formatam in gl.
de libris emptis per patrem nomine filij
an in diuisione hæreditatis debeat eos ha-
bere p̃cipuos, an autem debeant diuidi,
vel saltem p̃ratium eorum: Nam gl. innuit
qd non: sed habeat p̃cipuos: vt in hac. l. b

¶ De libris emptis
per patrem. Adde
Bar. in l. donationes
in s. pater. ff. de do.
Bal. in l. j. ff. solu. ma-
trimo. & in authen-
tic. ex testamento.
C. de col. Rapha. cu.
consili. c. xvj. inci-
pient. quidam filio
studenti Paul. de ca-
stro. consili. c. xxx-
vij. incipien. videtur
dicendum quod di-
cti libri Bald. con-
sili. xj. incipient.
quinque queruntur
in ij. volumi. Ale-
xand. de imol. con-
sili. c. xlvj. incipient.
Circā primam du-
bitationem. in pe-
nulti. colun. in ij. v.
lumi. & est consi-
lium duplicatum.
consilium. c. ij. in. ij.
volumi.

¶ De cu. tenet contrarium. Bar. sequen-
do Io. de are. distinguit aut emit, sed nō tra-
didit: & vera est opi. Guil. aut tradidit, et vi-
detur donasse. vt in hac l. sed si queritur an
donatio statim valeat distinguitur: aut erat
iam doctor, & valet: & trāseunt in peculiū
quasi castrense: quia est miles legalis mili-
tia: & sic potest habere peculium quasi ca-
strense: & tunc non poterit reuocari, et hoc
per l. si filius. s. eo. aut non erat tunc doctor
& tunc aut postea efficitur viuente patre et
idem ar. in d. l. si donationes. s. pater. aut po-
stea efficitur patre viuente & tunc donatio
non valet viuente patre, & sic potuit re-
uocari, sed si non fuit reuocata, confirmat
morte: & sic sibi adiudicantur p̃cipue p
hāc l. Sed si nō emisset: quia fortē habebat
penes se. sed sibi tradidit: cōfetur potius ac-
commodasse quā donasse. ideo non sunt p̃-
cipui: sed debent in suam portionem com-
putari. non autem sibi auferri, sicut nec mi-
litū arma: vel æqui fauore studiij. vel confertur eorum p̃ratium
quatenus valerent tempore quo diuidunt, non quatenus fue-
runt empti: & hoc in libris qui extant, aliæ verò expensæ quæ
non extant, quas pater fecisset in alio studente, non computan-
tur in eius portionem: sed censentur donatæ fauore pietatis: vt l.
quæ pater. ff. eodem. de quibus omnibus vide plenē Bart. in l. j.
s. sed nec castrense. ff. de colla. bo. Bald. tangit hic. & in authenti-
ex testamento. j. de colla. Et p̃dicta q̃a donantur filio vt filio

B

si autem ut extraneo, propter benemerita: statim valet donatio, & reputatur ut aduentitium nec confertur cum fratribus. ut not. in aut. unde si parens, de inoff. test. In glo. ibi. [non est donatio inter vivos. Tu dic q. imo: ex quo interuenit traditio nec obft. q. non valet q. a facit a principio & hoc etiam probat hic dñ dicit si non postea contrarium &c. quia potest reuocari: sed si nō fuit reuocata, morte confirmatur & sic videt habere quodāmodo iure praelegati: ideo non confertur non tamen est propriē praelegatum, quod requirit traditionē hereditatis. sed ista donatio confirmatur sola morte: etiam non secuta additione, ut not. per glo. in l. post legatum §. qui mortis. ff. de his qui. ut indi. & l. sequens que stio. de leg. ij.

LEX XIX.

In certi. In hoc iudicio habetur ratio rerū sub tractarū & deterioratarum per alterū ex cohæredibus. h. d. Bart. quod est verum quando post mortē defuncti: tunc si eo viuentē, q. tunc non ut hæ res fecisset, & sic non veniret in hoc iudicio. l. & puto. §. sed & si dolo. ff. eod. & sic videtur q. si filius viuentē patre aliqua res sibi subtrahit, in diuisione hereditatis nō debeat de illis haberi ratio quod qualiter ergo prouidebitur alijs fratribus, tangitur hic per Gul. de cu. vel dic q. computantur sibi in suam partem: vel pos sunt condici conditione sine causa: ut l. si quis nec causam. §. si. ff. si cer. peta.

1. Quia quis nēdit rem alienam tanquam alienam, censetur vendere nomine domini, non suo: & si erat communis cum alio, & eam uendit tanquam communem, ut detur eam vendere nomine communi, & possunt uenditionem habere ratam, si mandatum aliorum non praecessit & habent actionem nego. gest. & quid si nō uendit nomine communi?
2. Antequam expeditur iudiciū petitionis hereditatis, non pot. agi hac actione diuisione hereditaria seu ex alia causa, & unus de socijs totam rem uendat quo iure teneatur alijs refundere partem pretij, & an poterit eam vendere?
3. Bone fidei possessor hereditatis licet non sit dominus, tamen si uendat rem hereditariam tanquam hæres, quod non possit emptor molestari a uero hærede.

LEX XX.

In familia ercis. Pretium rei venditæ per vnū ex cohæredibus non venit hac actione: sed actione mandati, vel neg. gest. si communī nomine venditio facta est, tanquā de re cōmunis: sed si proprio nomine vendentis, venit in peti. hære. h. d. In tex. ibi. [pro solido.] hoc ideo dicit quia si partem suā tantum vendidisset, nō teneretur cohæredibus aliquid refundere de pretio. ut l. Lucius. ff. e. In tex. ibi: [veluti communis uenduntur.] Not. secundū Bar. qui de isto tex. facit magnū festum, q. quādo quis vendidit rem alienam tanquam alienam, censetur vendere nomine domini, non suo, & si erat communis cum alio, & eam vendidit tanquā communem, videtur eam vendere communī nomine, quod pater: quia infra dicitur q. si mandatum aliorum non praecessit possunt uenditionem ratā habere, & habent actio nem neg. gest. sed si nō venderetur cōmuni nomine, nō possent eam ratam habere quantū ad hoc aut acquirerent actionē nego. gest. ut l. si pupilli. §. sed si ego. de neg. gestis. nisi in subsidium re perempta, vel praescripta. ut eo. ti. l. si. & dictum fuit §. de rei ven. l. mater. hic autem datur etiam re non perempta, nec praescripta: allegat etiam Bald. lab. vno. §. de nego. gest. In tex. ibi: [pretium non venit.] dic sed quare hoc? Respondetur secundum glof. & doc. propter duo quia potuit vendere partem suam sine parte sociorum & sic vendidit totam ex voluntate, non ex necessitate: ideo cessat hæc actio: ut l. si communes. ff. de neg. gest. Sed quare hoc casu nō datur peti. hære. sicut datur in ultimo casu? Respondetur secundum Bal. quia postquam vendidit communī nomī ne, in portionibus aliorum non asserit se hæredem sed recognos cit illos in cohæredes peti. autem heredi. datur contra illum qui non recognoscit a gentem in hæredem, vel cohæredem: sed con tradicit asserens se hæredem, vel nullam causam possidendi pre tendit. In si. l. ibi: [hæreditas ab eo petenda est.] sed quare hoc casu saltem non competit etiam hæc actio, cum concurrat cum peti. hære. Respondet Bald. quia iste solus prætendebat se hære dem: & erat in pos. bo. unde oportebat primō declarari quod ali j agentes erant cohæredes, & postea potest intentari iudiciū di

uisorium, non prius. ut l. j. ff. eodē. non ergo negatur quominus expedito iudicio petitiō. hæredita. possit agi hac actione ad diu idendum: sed prius nō imō præcedit petitorium iudiciū quod est præiudiciale, & præbet viam diuisorio: ut dicta l. j. ¶ Vltimū est hic vna glo. multum verbosa, quā tamen Bart. commendat & dicit se pluries consuluisse secundū eam, & prosequitur tres casus, scilicet quādo res erat communis inter plures ex causa so cietatis conuentionalis. Item quādo ex ea uisa hereditaria. Item quādo ex alia causa, in omnibus quærit si vnus de socijs totā rem uendit, quo iure vel qua actione teneatur alijs refunde re partem pretij? & dicit præsupponendum esse vnum, quod si ali j non consensissent uenditioni illius, eis non præiudicasset: quominus suas portiones possent uendicare ab emptore. argu. supra eodem l. cohæredibus. Si autem cōsenserunt, quā actio nem habeant ad restitutionem? dic ut in glof. & adde quod not. per Barto. in l. qui Romæ. §. duo fratres. de verbo. obli. in vltim. In glo. si. super verbo [petenda.] in prin. ibi: [ut ff. pro socio. l. no mo.] hoc verum, nisi res ad hoc esset in cōmuni deducta ut ven datur: ut in mercibus, & vernalibus nā vnus ex socijs, alijs etiam ignorantibus vel contradicentibus, si non habet iustam causam contradicendi, potest vendere merces omnes. ar. eius quod not. in l. Sabinus. ff. communi diui. & not. in d. l. nemo. ff. pro socio. ¶ Et not. si. huius glo. quæ est singularis, quod licet bonæ fidei pos. hære. non sit dominus tamen ne damnum patiatur, quod so natuscon. non vult si vendat rem hereditariam tanquā hæres, non potest emptor molestari a uero hærede: licet non consensu rit in uenditione, quod perpetuū tene menti. bene facit l. si. ff. de lega. ij.

LEX XXI.

In cogitatione. Ista lex idē dicit q. l. si. §. l. quorities. §. eo. ti. & l. si. §. eo. ti. q. voluntas testatoris in diuisione rerum hereditariarū ob seruanda per iudicem diuisionis.

1. Si quis solueret quolibet anno aliquid pro re sua (tanquā esset illius) præiudicium per longum tempus.
2. In his quæ sunt modici præiudicij, scientia & patientia per longum tempus operatur consensum.

LEX XXII.

In eruum communem. Qui posside re alienā sine i licet dño sciente & patiente, nō propterea acquirit i minū. h. d. & licet loquat in dño errate: quia credet rem esse possessoris habet locū etiā in sciētē: licet enim sciente u nere & possidere rem meā, nō propterea mihi præiudico meri deor eam tibi donare, cū hoc sit præiudiciale nisi teneas per un pus constitutū ad prescribendū. In sic in eo qui nō solū patiet sed aliquid facit ut si quis soluerit quolibet anno aliquid pro re sua tanquā esset illius, quia sibi præiudicaret per lōgū tempus cum de in rem verso. ff. de vsuris. & ibi plenē no. per Bart. l. i. ter in his quæ sunt modici præiudicij scientia & patientia per lo gum tempus operatur consensum. ut no. in tit. j. l. pe. in prima §. per l. si filius fami. §. de pe. hæred.

LEX XXIII.

In pacto. Pactum cohæredum nō præiudicat creditoribus, sed inter ipsos et hæredes suum operatur effectū. h. d. cōcordat l. pacta successorū. §. de pac. Sed quid si testator iussit vnū ex cohæredibus soluere totum debitum? dic ut in l. si filia. §. Papia. §. pe. ff. eo. & l. cum ab vno. ff. de leg. ij.

1. Quare de fideicommissio uniuersali sit detrahenda quarta trebellianica, vel quarta falcidia de fideicommissio particulari seu de legato?
2. Sanctio testatoris vim legis habet, & potest facere testator quod mulier habet in iura num lucius, & non incidat in poenam sicut posset facere legislator.
3. Datum gratia conditionis implende, an computetur in quartam trebellianicam vel in si. rebus seu legitimam? m. s. & 7.
4. Quatuor casus in quibus trebellianica detrahatur de una tantū re, & nō de singulis.
5. Plures species quartarum remissionū.
6. Quæ debeant computari in legitimam iure nature.

LEX XXIII.

In illum quem habentem. Illius fama. et etiā re: quidā dicūt q. magis fama quā res si cuitas autem cōsistit in positione casus: propter quādam leges difficiles quæ sunt in tit. ff. ad l. falc. specialiter. l. in quartam. & l. Titu.

Titia. & l. Nescimus. de quibus hic formantur oppo. & ista l. le-
gitur tribus modis. in gl. prima fuit lectura antiquorum, quam
prosequitur. gl. j. & etiam ij. & iij. in prin. quæ poluerunt q. istud
prædium de quo loquitur tex. fuerat datum per patrem filio in
peculio pfecti. & sic veniebat diuidendū inter omnes hæredes
p. hereditarijs portionibus. vt. 3. eo. l. certum. nec erat illius filij p.
cipuū. & nihilominus tota quarta trebel. detrahitur de illo præ-
dio. deducto tamen q. erat datum cohæredibus gratia. conditio
nis implendæ. ideo illa. l. certum. facit dubium contra istam le-
cturam. & propter illam gl. recedit ab ea. & etiam propter quas
d. alia opp. quæ sunt de d. l. Titia. & de l. in quarta. cū nesciat
ad illas responderet. tamen doc. moderni eam tenent pro notabi-
liori lectura quæ hic sit ad illas. l. respondetur clarè. Alia fuit le-
ctura Iohannis qui timore. d. l. certum. quæ vult q. peculium pro
fectum non sit præcipuum, sed veniat diuidendū. & ista l. in-
nuat contrarium. dum vult quod quarta detrahitur in illo solo
prædio, poluit casum quod istud prædium fuerat huic filio præ-
legatum. & sic non veniebat diuidendum; sed erat præcipuum
istius filij. verum quia ista lectura non minorem recipit cōtrarie-
tatem quā præcedens, imò maiorē, & præcipuè quia tex. non vi-
detur eam pati dum dicit in prin. [quem habentem fundū &c.]
& sic innuit q. ipsum habebat in vita patris, & tempore testamē-
ti. & secundum istam lect. tunc non habuisset, sed incepisset ha-
bere post mortem patris. & post aditam hereditatem. vt istud cō-
trarium effugiat. Azo. & Hug. intellexerunt q. habebat tempo-
re testamenti. non tamen peculium; sed in donatione facta à pa-
tre, quæ donatio non valebat si erat filius in potestate, sed morte
patris confirmabatur. & sic habebat vim prælegati. quod pater,
quia de talibus donationibus inuolidis à prin. quæ morte confir-
mantur, detrahitur falcidia. sicut delegatis. l. in donatione. infra
ad l. falcid. & sic partim voluit adharere lec. Ioh. qui intellexit q.
erat prælegatus; & partim lecturæ antiquorum; dum dixit quod
non fuit verè prælegatus in testamento; sed fuerat donatus inter
vivos; quæ donatio vim prælegati habebat; ex hoc saluatur tex.
dum dicit. [habentem.] & ad op. quæ sunt contra lect. Ioh. res-
pondet eodem modo. præterquā in vno; & sic patet gñaliter q. d.
ist. lect. veniāt ad inuicem, & istas duas lec. prosequitur glo. ma.
sicut lecturā. Ioh. vsq. ad ver. [vel si vis.] & postea lect. Azo. et
Hug. tamen ista lec. Azo. non potest sustineri. & per Dyn. repre-
sentatur, & confunditur per l. sequens quæstio. ff. de lega. ij. vbi
habetur q. tales dona. quæ morte confirmantur, non veniāt in fi-
deicommissio vniuersali simpliciter relicto; licet donatarius pos-
sit specialiter & expresse in eis grauari; sed ista lect. præsupponit
contrarium q. veniant in quantum vult q. iste filius cōputet sibi
in quartā hereditatis partem prædij; & etiam residuū suppleat
in eodem; quia ista sunt paria cōputare sibi in quartā, & venire
in eadē. vt no. l. in fideicommissaria. §. si. ff. ad treb. p. glo. & etiam
habetur hic in gl. tertia mag. circa fi. dum opponit de illa. l. & de
illo. §. vt patet in gl. ij. ibi. [Item qualiter sibi computat heredita-
tis partē prædij &c.] tene ergo primā lec. antiquorū. secundū quā
hoc intendit. [Filius grauatus de restituendo cohæredibus suis
partē suam hæredi. in quartam trebellianicam q. sibi debetur, te-
netur computare totam hereditariā partē fundi sibi cōeclsi p.
partē in peculio profectitium; & etiam quicquid datum est à co-
hæredibus gratia conditionis implendæ & si ista nō sufficiant,
debet supplere in eodē fundo. & sic de portionibus aliorū cohæ-
redum, quas in eo habent; residuum verò quatenus habet vltra
quartā in eodē fundo quā in alijs rebus, tenetur cohæredi-
bus restituere ex causa fideicommissi. & totū hoc expedietur of-
ficio iudicis diuidentis hereditatem inter eos, & sic in iudicio
fami. hercis. h. d. ista difficilis lex. † Et præmitte quod de fideicō.
vniuersali, quod est quando hæres vniuersaliter institutus roga-
tus est de restituendo hereditatem totam vel quotam patem; cu-
ius venit detrahenda quarta virtute senatuscon. treb. vel. pega-
tus sicut de particularibus legatis & fideicommissis venit de-
trahenda quarta virtute. l. fal. & hoc est vt hæres aliquā commo-
ditatem habeat de hereditate. non autem nudum nomem, & sic
inducatur ad adeundum hereditatem; & per consequens ad cō-
firmandum fideicommissum vniuersale; quod periret heredita-
te non adita. l. ille à quo. §. j. ff. ad tre. & etiam legata particularia;
quæ similiter perirent. vt l. eam quam. infra de fideicommi. sicut
& alia in testamento disposita; vt ff. de te. tu. l. si nemo. vñ cū fideicō

missarius vniuersalis & et legatarij p. aditio
nē hereditatis prosequantur cōmodum be-
neficium hæredis adeuntis, congruum est vt
participent cum eo. istud commodum; qua-
re & in istam quartam treb. computantur
omnia quæ perueniunt ad grauati iudicio
testatoris; siue sit de bonis hereditarijs, siue
non hereditarijs. dummodo vniuersaliter p-
cipiantur. Si autem conformiter; quia par-
tim iure hereditario, partim iure prælegati
prima tantum computatur. secunda non. vt
d. l. in quartā. §. j. quod autem percipitur nō
iudicio testatoris, nec ex vltima voluntate,
sed inter viuos. illud nō cōputatur. l. pater
filiam. in prin. ff. ad l. fal. Et istud confun-
dit lecturam Azo. qui voluit quod fun-
dus donatus computetur in trebel. & non
percipitur ex vltima voluntate, sed ex donatione facta in-
ter viuos; licet morte confirmata; & nulla aditione secuta. iuxta
not. in l. post legatum. §. pe. ff. de his qui. vt indi. & ista est fortior
oppositio quā illa quam facit Dy. de l. sequens quæstio. Et po-
ne casum secundū q. ponit gl. in per. [Ideo dicq. fundus valuit.
xxx. &c.] quæ non diuersificatur à prima positione; nisi in hoc,
quia in prima ponitur quod fundus valebat. xij. & sic non pote-
rat suppleri tota quarta in eodem fundo; & per consequens ni-
hil de illo fundo veniebat restituendum, cuius contrariū innuit
litera in fi. Sed ponēdo q. valebat. xxx. poterit suppleri in eodē
fundo. & vltra illud supererant. xv. quæ veniebant restituenda;
licet enim primum exemplum possit procedere; quia hic in fin.
non dicitur præcisè quod aliquid superesset in eodem fundo; q.
esset restituendum; vnde pot. intelligi de eo q. supererat in alijs
rebus. Et primò ponitur thema ex quo resultat quæstio vsq. ibi.
[hereditaria parte.] secundò ponitur quæstionis solutio. In tex.
ibi. [filium.] idest filius casus pro casu. nam illud primum ver-
bum determinat vltimum verbum huius. l. quod est verbū cō-
pellitur ex parte ante; & sic non esset bona grammatica. contra. l.
Plautius. de auro & ar. le. vnde est hic figura grammaticalis. sic
& alibi; vrbem quam statuo, vestra est. vt in Virgilio. Et Iesum
quem quæritis, non est hic. vt in euangelio. & in eodem sermo-
nem quem audiistis, non est meus. In tex. ibi. [& quibusdam
alijs.] istud sic fuit de facto, non tamen denotat iuris mysteriū.
nam idem si solis fratribus fuisset rogatus restituere. In tex. ibi.
[sub conditione.] No. quia loquitur in singulari, & sic vnica tã-
tum videtur fuisse conditio. l. potestatiua, si fratres & cohæredes
darent sibi. x. de qua. infra ibi. [quod à cohæredibus vicemutua
percepit.] sed quia illa dicitur potius impleri quā euenire. &
tex. dicit. infra. [post euentum.] quæ verba conueniunt magis cō-
ditioni casuali vel mixtæ, quā potestatiuæ. Glo. intellexit q.
fuerit conditio casualis; puta si naus ex asia venerit; quæ condi-
tio postea euenit. negare tamen non potest quin etiam fuerit al-
tera potestatiua. de qua. §. & istud quod dicit glo. non denotat su-
tis mysterium; sed facti accidentiam; & idem esset si fuisset dun-
taxat potestatiua. In tex. ibi. [verbis præcarijs.] Id. idest oblig-
& non fuit necessarium hoc verbū; sufficiebat enim dicere q.
sequitur. [restituere testator sanxit &c.] quia illud verbum resti-
tuere constat quod. est obliquum & præcariū; absq. eo & Im-
perator diceret. † In tex. ibi. [restituere testator sanxit.] No. secū-
dū Bal. q. sicut reperitur sanctio testatoris, quæ vim legis habet
vt in authen. de nup. §. disponat; vnde potest facere testator q.
nubens. infra annum luctus non incidat in poenam. l. j. infra de
secun. nup. sicut posset facere legislator. In tex. ibi. [post eius cō-
ditionis euentum.] subaudi quæritur in diuisione hereditatis quæ
venit fienda inter istos fratres, cum alijs petāt ab isto filio q. resti-
tuat partem suam tertiam hereditatis, sicut fuit grauatus à pa-
tre; & iste dicat se habere debere quartā trebel. & q. est paratus
restituere residuum; quæritur qualiter detrahat istam quartā. &
q. in ea veniat computandum; & nō det vt sequit, q. primò sibi
computabit totam hereditariā partem prædij, quod sibi fue-
rat in peculium concessum. & sic totam tertiam; quæ valet decē.
ponendo q. prædium valeat. xxx. quia quilibet eorum habet in
prædium vnā tertiam iure hereditario; & iste debet totam suā
tertiam cōputare in quartā; & in hoc stat. difficultas; quia pluribus

a Casus p. casu. Ad-
de q. ista appellatur
figura antiphras. vt
i. c. ordianes lxxv.
di. & in c. qdā. xviij.
q. d. h. & de multis si
guris quæ ponitur
in iure. vide glo. in
verbo parte ablata.
in c. forus. de verbo.
signifi.

b Sactio Adde quæ
sit sanctio. vide glo.
summa. ij. dist. gl. j.
in c. statuti. de rescr.
l. vj. gl. in. p. c. de. le-
pe. de ver. sig. Car.
& lo. de mo. in cle.
h. de vi. & ho. cler.
Dom. f. c. sic omnia.
xix. distiu.

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Quarta trebel. in vna tantum re. Adde doc. in c. raynui. de testa. & ibi p. Barba. in rep.

rationibus videbat q. nō totā tertā pte fundi. sed duntaxat quartā partem dicte tertie deberet cōputare: vt j. dicā in oppositiōib. bus. Itē computabit illa x. data à cohæredib. bus. & sic habet xx. deficiunt lib. v. vsq; in

quartā partē tertie partis hæreditatis quæ valebat c. ista. v. retinebit in eodē fundo: & sic de portionibus suorum cohæredum: quas habebāt in eodē fundo, vnde reperiet iste habere in eodē fundo xv. restant alia. xv. In eodē fundo illa veniūt restituenda vna cū omnibus alijs bonis integris, & nō diminutis in aliquo. Ex quo sequit̃ q. licet esset grauatus sub conditione, tñ nō detrahit duas quartas, sed vnā tantū trebel. quæ computatur in legitimam debitā iure naturæ: & sic est hic casus expressus contra Canonistas, qui approbauerūt illam op. no. in l. quāquā. j. ad l. falc. quod qñ filius grauatus est sub cōditiōe, detrahit duas quartas primò legitimā incōtinētē: quæ nō recipit dilationē vt l. scimus. s. de inoffic. testa. secūdo trebel. de residuo cū cōditiō euenerit: & est locus restitutioni, quæ ambe faciūt dimidiā partem totius hæreditatis quæ op. vbiq; seruāt: licet de iure ciuili videatur falsa, & cōtra plures tex. videlicet istum. & l. iubemus. in prin. j. ad treb. qui nō pōt cauillari: dū dicit dodrās restituat. ¶ Itē in eo q. dicit in eodē fundo & sic de portionibus aliorū suppleri istam quartā consistit alia difficultas: quia nō videt q. in vna re detrahaat quarta, sed in singulis rebus veniat detrahenda: vt l. ij. j. ad l. falc. & ff. eo. l. lineā. & l. Plautius: sed hoc accidit propter rationē quæ ponit per antiquos quæ est vera. Sic ergo collige ex ista l. q. datū gratia cōditiōis implendæ cōputatur in treb. quod est verū, si penes hæredē est remansurum. Secus si rogatus est illud alteri restituere. vt ff. ad l. falc. l. acceptis. sed in falc. debita iure in stitutionis nō cōputat nisi illud sit hæreditariū: vt in statulibero qui pōt implere cōditiōē dandī de peculio quod est hæreditariū: vt l. id aut. ff. ad l. falc. vel nisi succedat loco hereditarij: vt preterit illius rei: vt l. in ratione. la. ij. §. tamet si. ff. de inoffic. testa. iure naturæ olim cōputabat. vt l. Pap. §. si cōditiōis. ff. de inoffic. testa. & patet per hanc l. quia cōputabat in treb. quæ in legitimam cōputaret. Hodie verò in legitimā nō cōputaretur: cum veniat detrahenda de rebus hæreditarijs. vt l. scimus. §. repletionē. s. de inoffic. testa. ¶ Secundo habes notare principaliter casum in quo quarta trebel. in vna tantū re, & nō in singulis rebus detrahatur, etiā fideicommissario cōtradiciente, si hæres grauatus hoc vult qñ illam rem testator dedit illi hæredi quē dilexit in vita, vt fuit quæ sibi dederat in pecu. profectiū. videlicet ergo ne ab eo fiat dura separatio, qui fortē illi rei afficiat. arg. j. tit. ij. l. possessionū. & ne labores sui quos in illo habuit, & fortē ampliauit, alteri quā sibi proficiant. vt l. j. j. de alluuo. & palud. & hanc cōsiderationem habuerunt antiqui, & est alius casus qñ grauatus restituere rem aliquā hæreditariā alienasset bona fi. nā vt emptor nō vexaret, suggerit æquitas vt illa tota cōputetur in treb. vt l. Marcellus. §. res quæ. ff. ad treb. qd. declara. vt ibi per Bar. Est & tertius casus, qñ venit detrahenda de rebus indiuisibilibus. vt l. sed si nō seruus. ad l. falc. & l. si fundus. Est & quartus, qñ incommoda esset diuisio singulari rerū & inutilis: quia tunc iudex ex officio pōt hoc facere q. dicit vt l. pōt. cū l. præcedenti. ff. de leg. j. Extra istos casus de rigore iuris venit detrahenda de singulis rebus. vt in l. ij. j. ad l. falc. & de hoc arg. plenē per Bart. in d. l. in quartam. In glo. j. ibi. [hoc non placet: quia nō superesset aliquid de eo fundo restituendo.] imò deesset subaudi quia deficerent tria nā habet à cohæredibus. x. gratia condit. implendæ & hæredi. portio fundi valet. itj. si fundus non valeat vltra xij. vsq; ad xxv. deficiunt xj. In secundo supersunt octo, quæ sibi assignantur vsq; in xj. deficiunt tria. tamen (vt dixi) text. iste non vrget, ad dicendum quod aliquid superesset in fundo. Nam dū dicit. §. quartam habens. potest intelligi scilicet in alijs rebus: sed gl. intellexit etiā in fundo. In glo. ibi: [sed de qua quarta loquitur.] Ex ista glo. vsq; in fi. possunt colligi iij. opp. quæ sunt leues. Prima vsq; ibi: [nec de ista:] secūda vsq; ibi: [sed secundum hoc.] Tertia vsq; ibi: [literam autem.] Quarta vsq; in fi. Oppo. q. datum gratia condit. imple. nō computetur in quartam: quia venit detrahenda de iplis corporibus hæreditarijs. vt l. scimus. §. repletionem. s. de inoffic. testa. glo. dicit quod ibi in legitima iure naturæ: hic in trebellianica. certē si computat in trebellianicā, ergo & in legitimam iure naturæ: in quā imputabatur trebel. tenendo q. vna tantum quarta

detrahatur: hoc verum iure isto: vt l. Papinia. §. si conditioni. ff. de inoff. testa. hodie verò in legitimā nō computaretur. vt in §. repletionē. nec in treb. si vna tantū quarta detraheretur, sed tenendo q. detrahantur duæ in legitima nō computabitur: sed in treb. fructus nō computentur, si erat de liberis primi gradus. vt l. iubemus. in prin. j. ad treb. Cætera dic vt in glo. quæ est clara. iungendo ea quæ s. dixi. Or. sufficiat ista ventamus ad gl. ij. Glo. sequens super verbo [percepit], laborat circa vnū tantū contrariū quod sit ad lec. antiquorū vsq; ibi. Et vt hæc clareant, postea tractat materiā quartarū. Opp. ergo ista l. vult q. quarta treb. detrahatur in vna requisa dicit q. in eam computatur tota portio hæreditaria istius fundi in peculium, quæ est tertia pars fundi: q. illud quod deest cōputatis x. gratia condit. implē. quæ sunt v. suppleantur sibi in eodem fundo: vt valeat ibi dum dicit: [§. si quid deest, in supplementum.] quod quidē supplementum à ceteris in eodē fundo soluitur. l. detrahatur de portionibus aliorum cohæredum: quæ sunt duæ tertie. Sed contra, quia quarta venit detrahenda de singulis rebus nō in vna re tantum. vt l. ij. j. ad l. falc. & l. Plautius. & l. lineā. ff. ad l. falc. Dicunt antiqui doct. q. istud contingit ex præsumpta mente testatoris: qui sicut istū fundum prædilexit huic filio in eius vita: quia sibi concessit in peculium ita præsumitur q. dilexerit eū post eius mortē quæ voluntas mandata est in diuisione hæredi. vt s. eo. l. si cogitatione de rigore autē iuris & cessante voluntate defuncti expressa vel tacita procederet cōtrarium, nisi in casibus quos ibi dixi immobiliū: & ista est bona solutio, iungēdo alias rationes quas s. dixi ne in hac dura separatio & ne labores eius alijs proficiant. gl. tamen responsionem non approbat: quia secundum hoc iste fundus esset suus præcipuus: altem in eo q. retinet pro quarta sed hoc esse non debet imò inter omnes cohæredes venit diuidendus pro hered. portionibus: ex quo erat dare in peculium. vt s. eo. l. condit. Ista responsio gl. non est bona: quia istud procederet si ille filius non fuisset grauatus de restituendo suam portionem hæredibus suis: sed quia fuit grauatus, & ipse habet detrahenda quartam, sibi permittitur vt eam detrahat de fundo: nec per hoc dicitur suus præcipuus: quia loco eius quod retinet in fundo ipse dimittit cohæredibus illud quod poterant detrahere in alijis rebus & sic est quedam permutatio vnde tene responsionem antiquorum bonam & notabilem. Alij volentes istud contrarium soluere, dicunt q. semper trebel. potest detrahi in vna re. & l. contrarium allegata loquuntur in falcidia: quæ detrahatur de regularibus relictis in quibus vna res non succedit in locum aliorum sed treb. detrahit de vniuersali: & in vniuersali vna res succedit loco alterius, vt pretium loco rei. vt l. si & rem & pretium. ff. de pe. hare. Eodem modo vna species loco alterius species potest succedere. docto. hoc non approbant sed dicunt idem in trebel. quod in falc. de rigore iuris. Alij dicunt, & est tertia solutio quod est speciale in filio in casu huius l. vt possit detrahere in vna rei hoc vult. Alij quia hic aliud inducitur contra eum vt sibi computet in quartam datum à cohæredibus gratia condit. implendæ quod regulariter non est in alijs, cum lex dicat quod extra quartam est. i. in quartā non imputatur quod à cohærede percipitur. l. in quartam. §. j. ff. ad l. falc. Glo. reprehendit istam sol. duabus rationibus & habetur gl. corrupta in aliquibus libris nam quidam habent quod non placet q. computetur in quartam. Alij habent q. non computatur & ista est melior litera & ita dicit Cy. q. Bono. fuit correctā ista glo. & sensus eius est iste nam dicitur quod sit speciale in filiis. vt datum gratia condit. implendæ impleat computari in quartam: & q. in alijs hoc nō sit, imò nō computet fallū quia imò in quibuscūq; hoc est singulare: quia illud quod percipitur ab hærede si est corpus non hæredit. & sic vniuersim percipitur, in treb. cōputatur. Idē si est corpus bene dicitur tamen est pecunia l. deducta. §. nūmis. ff. ad tre. & in l. cū patet in prin. ff. de leg. ij. licet quādo nō est pecunia, sed species, & est hæreditaria non cōputant, quatenus à cohærede percipitur quæ tūc partē habeat iure hæreditario, & partē iure prælegati: si nō computetur difformiter quāta perciperent: ideo solū computet quod iure hæreditario capit: nō illud quod iure prælegati à cohæredibus & iste est casus in l. in quartam: sed in casu nostro illud quod percipitur à cohærede gratia condit. implendæ. non est corpus hæreditariū & posito q. fuisset, erat pecunia & sic non solū filio: sed cuiuslibet extraneo cōputare in quartā: nō est ergo speciale

speciale in filio. alia rō est scdm gl. q. illa. l. in quartam. loquit de quarta detrahēda aduersus aliu fideicō. cū aduersus ipsos cohæredes. a quibus pēpīf iure pælegati qñ aut venit detrahēda quarta aduersus ipsos cohæredes. a quibus iure pælegati pēpīf. illud bñ computatur in quarta detrahēda. contra cohæredes. hic est casus in l. Ne fennius. ff. ad l. fal. vbi hīc dicitur in quarta iure insti. id est falci. dī. multo fortius idē in treb. in qua plura cōputantur quā in fal. quod patet. quia in fal. nō cōputatur regulariter nisi illud quod capitur iure institutionis. ideo vocatur quarta iure institutionis. & in ea nō cōputatur. datū gratia condi. implē. sed in treb. sic. Et in casu insti. l. ista quarta venit detrahēda aduersus istos cohæredes. a quibus hoc pēpīf. Ista est intentio gl. licet loquat per verba obli. & potuisset loqui magis compendiosē in verbi. [Itē alia ratione. vbi ibi. Alij dicunt. Ibi ponit duas aliās. so. & sic in ef. scilicet primū cōtrariū remanet inolutum scdm istam glo. quæ oīs reprobat sol. Ideo lec. antiquorum gl. habetur pro derelicta. maxime quia postea in gl. seq. quæ incipit [sed quare.] fortifica. tur istud contrarium per aliū modum. & nesciēs dare solu. trāsīt ad l. fal. so. Tu autem tene lec. antiquorum & solue. vt s. dixi. nec aliquid facit in contrarium. l. in quartā. vbi habet q. extra quartam est illud q. a cohæredes pēpīf. quia loquitur in eo q. pēpīf iure pælegati. nō loquimur in eo quod pēpīf gratia condi. implē. & sic nihil ad propositū. sed potius illa lex. ob. lectura. Iōā. quæ ponebat q. iste fundus erat pælegatus. ¶ Circa secundam partē gl. dic. de istis quartis quæ imputentur in eas: vt no. Bar. in d. l. in quartam. vbi tangit profundū. & expedit scire omnes. l. huius ti. & ad treb. & dare aliam quartam q. debetur curiæ: de qua. j. qñ & quibus quarta pars debet l. x. Itē alia q. debet filio arrogato. de qua in l. arrogator. ff. de adop. Itē alia de iure cano. quæ debet epō. alia q. debetur rectori parochialis ecclesiæ. de qua in c. certi ficari. de sepul. In sequenti gl. quæ incipit. [sed quare.] adhuc gl. op. fortiter contra lectū. antiquorum. nam ponendo q. iste fundus fuerit datus filio in peculium profectiū. mortuo patre. iste filius non reperiebatur habere in illo nisi tertiam partē iure hæreditariæ duæ tertie pertinebant ad fratres. ipse autem fuit gra. tuus restituere cohæredes. tertiam partem heredi. & sic tertias quas habet in singulis rebus. & per cōsequens istam tertiam quam habet in illo fundo. & si hoc est. ista tertia subiaceat fidei. sicut tertia aliorum rerum. tres patres de quatuor istius tertie veniunt restituenda. & vna quarta venit retinenda: vt patet in l. iubemus. in prin. j. ad treb. vbi dicitur q. dodrans. id est tres quartæ debet restitui de rebus subiectis fideicom. & quarta retineri. Iste verō tex. vult quod tota ista tertia retineatur pro trebe. etiā si valebat x. ista tertia non nisi duo cum dimidia. quæ faciebāt quartā eius veniunt retinenda: quare ergo retinētur omnia. x. Quidā dixerūt q. sic voluit testator. glo. dicit q. hoc est refugium miserorum. & est diuina: ideo relicta lec. antiquorum transit ad l. so. qui dixit timore huius contrarij q. iste fundus erat pælegatus. huius filio. & sic non cadebat in fideicom. debebat esse suus pæcipuus. & per hoc tollitur. d. opp. quia ponendo q. esset datus in peculium non erat suus pæcipuus. sed diuidendus: & sic sua tertia cadebat in fideicom. hic non quia nihil cadit in fideicom. licet totam tertiam debeat in quartā sibi computare. Aduerte quia ponēdo q. esset pælegatus. non videtur verū id q. lo. pæsupoluit. scilicet q. non caderet in fideicom. imō videtur q. cadat: vt l. cū virū. cū l. no. j. de fideicom. Solu. sustinendo in hoc lec. Iō. ibi loquitur quando erat grauatus restituere alteri quā cohæredi suam portionem hæreditariam: quo casu si quærit an in fideicom. illo cōtineatur pælegatus: distingue. vt ibi no. in gl. sed hic qñ ipse cohæredi. a quibus habebat pælegatum. quo casu indistinctē pælegatum nō venit. aliās fuisset nugatorium si ab vna manu perciperet a cohæredibus fundum iure pælegati. & ab alia manu teneretur eidem restituere. Veniunt ergo in fideicom. illam alia bona: non autem iste fundus pælegatus. nec pro portione hæreditariæ: nec quatenus habet a cohæredes iure pælegati ratio pædicta. Nec tamen est inconueniens q. portionem quā habet iure hæreditaria. computet sibi in quartam totam. nā & datā gratia condi. implen. computat. & tñ in fideicom. non cadit: & nunc intelligi potest motum Iō. Sed contra adhuc. quia posito q. sit verum fundamentum Iō. q. iste fundus non cadat in fideicom. nihilo minus adhuc remanet contrarium. de quo. s. quia non tota portio hæreditaria debet in quartam computari: sed duntaxat quar-

ta pars eius: vt est casus in l. Titia. ff. ad l. fal. a posito ergo q. ratio de qua. s. fuerit sublata: non erit sublata oppositio de illa. l. Sol. secū dūm Iō. illa. l. loquitur quādo quarta venit detrahenda secundum voluntatem testatoris: quia mandauit restitui tertiam quartam: hic verō non dixit quod retenta quarta restitueret. & sic contra voluntatem testatoris vult detrahere quartam: qui simpliciter mandando quod restituat suam tertiam, videtur voluisse quod integrā restituat. vnde sicut ipse facit contra voluntatem defuncti: ita sit sibi contra voluntatem suam: quia non quartam tantum illius tertie: sed totam ipsam tertiam restituit: & sic nihil lucratur: sed si quartam tantum, lucraretur aliās tres quartas: quia residuum detraheret de alijs rebus. & ista est bona responsio ad illam. l. Sed fortius nunc opponit contra lectū. Iō. quia si iste fundus fuit pælegatus. de duabus tertijs quas habet a cohæredes iure pælegati nil deberet in quartam computare. vt est casus in d. l. in quartam. §. j. sed duntaxat portionem hereditariam quam habet a se. sed iste tex. in fin. vult contrarium. quod illud quod sibi deficit. l. v. detrahatur in eodem fundo: & sic in portionibus cohæredum: vt patet dum dicit quod [a cate ris in eo fundo soluatur.] propter hoc Iō. intellexit aliter tex. quā intellexerint antiqui. quod nō sit intentio. dicit q. illud quod deficit suppletur in eodem fundo. & in portionibus aliorum. quas habet de iure pælegati: sed in eo quod datur super eodē fundo. Nam dic quod debemus ponere q. iste filius fuit rogatus restituere suam partem hæreditatis cohæredes. & in isto fideicō. vnū uersali non cadebat iste fundus pælegatus. vt dictum est. Item fuit rogatus eundem fundum restituere cuidam tertio. si daret. ponamus. v. vnā cum x. quæ dantur a cohæribus computantur in quartam. vnā cum hæreditaria parte fundi: & sic exponit in eodem fundo id est pro eodem fundo. Certē tñ hereditaria portio fundi non deberet computari in trebel. detrahendam a cohæredes. sed in falcidiam detrahendam a fideicommissario particulari. cui venit restituendus iste fundus & si hoc est. non tota hæreditaria. sed quarta pars eius debet computari nam illam tertiam quam habet iure heredi. restituit illi tertio tanquā hæres: aliās vero duas tertias quas habuit a cohæredes iure pælegati nō restituit tñ quā hæres. sed tanquā legatarius: ideo de illis non potest detrahi falcidia. vt l. lex falcidia. §. nunquā. ff. ad l. fal. sed duntaxat de illa tertia quā restituit vt heres: & sic quartā tertie retinere pōt. Iste autem tex. vult q. totā tertiam computet etiā in trebellianicā respectu cohæredum. ergo ista lec. Iō. nullo modo potest sustineri: maxime quia videtur contra tex. qui pæsupponit vnū tantum fuisse fideicō. vnū uersale de portione hæreditatis. & vnā quartā detrahēda: qñ aut vult q. fuerint duo. & sic duæ quartæ sint detrahēdæ: vna de vnū uersali. alia de particulari. Item tex. dicit q. habebat tempore testamenti: vt patet in verbo [habentem.] & ponendo q. fuit pælegatus. non habebat tunc. sed incipit habere post mortem: ista ergo lex. nihil valet. Ad fugiendum ergo dicta contraria. Azo legit tertio modo: scilicet q. iste fundus fuerit huic filio per patrem donatus in vita. vel tanq. benemerito: vel tanquā filio. vt sic tempore testamenti filius ipsum habeat prout sonat lue ra in verbo. [habentem.] & sicut dicebāt antiqui: non tñ p. illum modū: vt illi dicebant. l. in peculio quia tñ ob l. certū. l. e. q. veniret inter hæredes diuidendū. & hic cū diuiditur. sed pæcipuus retinet. vt s. eo. l. filia. computatur tamen in quartā eo mō quo dicebant antiqui. Item ista donatio non valuit a principio: sed morte confirmatur. vt l. ij. s. de inoffi. dona. & sic habet vim pælegati. quod patet: quia de ipsa detrahitur falcidia: sicut delegatis vt infra ad l. falcid. l. in donationibus. & sic adhærebat lect. Iō. non tñ per omnia: quia lo. ponebat q. non erat verē pælegatus. sed fingebatur esse pælegatus. quia incepit habere in vita: & tunc non ob. op. formata in prin. gl. q. portio hæreditaria caderet in fideicō. & sic quarta pars ipsius duntaxat deberet computari. per l. in fideicō. §. si. ff. ad trebel. quia hic nihil de eo cadit in fideicō. sed pæcipuus retinetur: vt d. l. filia. & l. sequens qñ. ff. de lega. ij. Aduerte q. cum gl. hic teneat q. ista donatio non valuit a principio: & sic potuit reuocari. vt patet ex glo. ibi. [Sed respōdeo.] nō bñ diceret gl. q. donauit sibi vt benemerito: & sic vt extraneo quia tunc fuisset valida a principio. & nō potuisset reuocari: vt

dixi in aut. unde si parens. s. de inoff. test. unde nihil. de ipsa im-
putaretur in quartam nisi esset dictum: ut l. si qñ s. de inoff. testa.
Tenendo ergo istam lect. Azo. oportet ponere quod fuerit do-
natus tanquam filio: non propter beneuolentiam & sic non valet in
vita & potest reuocari: & si non reuocatur, morte confirmatur:
& sic habet vim ultimæ arbitrii, id est ultimæ volū. & hoc voluit
glo. dum dicit [vel conferendo ultimam arbitrium.] Ponendo
autem hanc lectionem formantur illæ eadem oppo. que s. forma-
te sunt videlicet de l. Titia. ff. ad l. falc. quod non tota heredita-
ria portio sed quarta pars eius computetur. do. Azo soluit prout
soluebat lo. in sua glo. hic quod ibi detrahitur quarta ex volun-
tate testatoris. ut hic nota. secundò de l. in quarta. §. j. eod. ti. per
quam videtur quod sola hereditaria portio computetur & illud
quod deficit non suppleatur de eodem fundo, id est de portio-
nis aliorum: quas videtur habere quodammodo iure prelegati.
domi. Azo tunc soluit aliter quam lo. quia Ioan. ponebat quod
erat specialiter rogatus de restituendo alteri eundem fundum sub
condicione dandi: & sic exponebat in eod. fundo quod est con-
tra literam do. Ange. non dicit quod esset grauitus restituere al-
teri, & quod id. text. dñ dicit [in eo fundo.] repetat illud quod
loquitur de illa eadem hereditaria portione, & sic fatetur quod
sola hereditaria portio computetur. & illud quod deficit nō sup-
pletur in eodem fundo: sed de alijs rebus: deducto tamen quod
percepit gratia conditi implenda licet autem ista donatio non
cadat in fideicommissum vniuersali, quia percipitur iure cōtractus,
non iure ultimæ voluntatis. In prelegatis tamē quæ percipiun-
tur ex vlt. volū. an cadant in fideicō. vel non, distinguendum est.
ut no. in l. cum virum. j. de fideicō. & hoc vult glo. vbi ibi. Item
quomodo. Sed tertio oppo. contra hoc Azo. & ista opi. non cadit
in lec. precedentibus. quia videtur qñ nihil de isto fundo debeat
in quartam computari quia ille filius fuisse ipsum habiturus etiam
si ipse non esset hæres sed alius extraneus. ut l. sequens quæstio.
ff. de leg. ij. Glo. respondet quod illud contingit ex tacita volun-
tate defuncti, qui eā potuerit reuocare, & non reuocauit, censet
voluisse quod iam hereditariam portione imputet. Certe se-
cundū hoc censetur voluisse qñ totum imputaret, cū eadem sit
ratio in reliquis portionibus, dic ergo melius tenendo hic Azo.
quod non sequitur ipse foret habiturus etiam si non esset hæres,
ergo in quartā non debet imputare nam & prelegata foret habi-
turus etiam si non esset hæres quod patet: quia potest repudiare
partem suam heredi. & retinere prelegatum. l. qui filius. §. si.
cū l. se. ff. de leg. j. & tamen hereditaria portio prelegati bene cō-
putatur: ut d. l. in quartam. §. j. Item quarto oppo. in ver. [Item quali-
ter.] quod etiam de hereditaria portione non computet nisi quar-
tam partem: quia illa cadit in fideicō. vniuersali. ut l. in fideicom-
missariam. §. si. ff. ad treb. & ideo tres quartæ de illa portione ve-
niant restituendæ: & vna quarta retinenda ut ibi tamen dicit qñ
satis restituatur illæ tres quartæ. si etiā illæ retineantur pro quar-
ta treb. quia tantūdem dimittit pro alijs rebus. Certe nō est verū
qñ illa hereditaria portio cadat in fideicommissum: imo nihil de
ipso fundo caderet patri, etiam non adita hereditate donatio est
confirmata: & sic filius habet fundū ex contractu inter viuos,
nō ex vlt. vol. ex qua non posset habere nisi adita hereditate, &
ideo Dy. per illā l. sequens quæstio. reprobatur ista lec. Azo. et Gul.
de cu. fortificat reprobationē: quia cū fundus non percipiat ex
vlt. volū. sed ex cōtractu inter viuos: licet morte confirmato, ni-
hil de ipso deberet in quartā computari text. est in l. pater filiam. in
prin. ff. ad l. fal. vbi habet qñ in quartā treb. nō computat id quod
extra ultimā voluntatem capitur ex cōtractu inter viuos. & ista
lec. Azo. vult qñ computet hereditaria portio. Item fortificat: quia
tunc non esset dare hereditariā portione & miratur de Azo. sta-
tim enim in puncto mortis separatur dñus istius fundi ab heredi-
tate & applicatur filio, vñ nō est dare momentum in quo domi-
niū huius fundi fuerit in hereditate, ergo nō est in eo dare hære-
ditariā portione eod. ergo momento quo incipit esse hereditas,
dominiū fundi applicat filio & ista est ratio inconuincibilis, &
confundēs lec. Azo. ideo tene lec. antiquorū. quā defende à con-
trarijs ut dictum fuit super illa. Vltimò glo. oppo. & ista oppo.
concernit quālibet lectionē qñ datum gratia conditi implē. nō con-
putetur in treb. per l. iubemus. in prin. j. ad treb. Glo. dicit quod
hoc sic per illam l. corrigitur. Vel melius dic qñ ibi loquitur in fru-
ctibus qui percipiuntur post mortē: & sic non sunt hereditarij:

ut l. qñ his verbis. ff. de leg. ij. nec percipiunt expresso iudicio te-
statoris in eo verò quod dat gratia conditi implē. aut loquimur
an computetur in treb. & est dicendū qñ sic si est remansurū penes
eū. ut l. acceptis. ff. ad l. fal. aut quærimus an computetur in legiti-
mā iure naturæ & olim computabatur. ut l. Papi. §. si conditio-
ni. ff. de inoff. test. hodie non. ut l. scimus. §. repletionem. s. eod. tit.
& ideo nec in trebellanicam hodie cōputaretur si teneremur qñ
vna quarta tantum detrahitur ut dixi super prima glo. in prin.
opi. Vltimò tenendo hic Azo. Bar. in l. in quartam. ff. ad l. fal. su-
per illo articulo quæ debeant in legitimam iure naturæ compo-
tari dicit quod illa quæ capiuntur ex contractu inter viuos à pa-
tre: si quidem ex donatione ob causam, puta dotis, vel donatio-
nis propter nuptias illa computatur. ut l. quoniam nouella. s. de
inoff. testa. Si verò ex donatione simplici debet distinguere illa
donatio à principio fuerit valida quia facta filio emancipato,
vel filio in potestate propter merita & illa nō imputatur nisi sue-
rit expressè dictum. ut l. si quando. §. si. s. de inoff. test. & ita fecit
Accursius quando emancipauit do. Franciscum filium suū. Aut
illa donatio non valuit à principio: sed patris morte fuit confir-
mata: & tunc dicit quod computatur: etiam si nō fuerit dictum
casus est in ista l. secundum lec. Azo. tamen ista l. non loquitur,
de legitima: sed quia illa computatur in legitimam ex quo vna
tantū detrahitur & satis videtur hoc probari hic. sed (ut s. dicit)
lec. Azo. non potest substinere an tamen dictum sit verum in se,
videtur quod sic per l. si mortis. ff. de inoff. test. tamē vbi dicitur
quod fuit expressè dictum vnde videtur indistinctè dicendum
quod non, nisi dictum fuerit per illam l. etiam si fuerit inualida.
& per hoc l. illud. j. de colla. & quod ibi no. in gl. duæ incipiunt
ergo sunt regulæ ibi dum dicit quædam enim data conferuntur
quæ in quartam minimè computantur: ut donatio simplex, quæ
conferitur quandoqñ & c. subaudi vbi fuit expressè dictū & tem-
per dubitauit de isto dicto Bar. non sunt alia. Laudetur deus etc.
siam insit de quæsto pelago.

LEX XXV.

X causa. Quis non vult succedere, non cogitur
conferre. h. d. cōcordat l. si. de colla. do.
& intelligo istam l. in his quæ deberent cōferri si non
repudiasset, ut est dos, & dona. cau. mor. & etiam do-
natio simplex facta emancipato. ut l. vt liberis. in fin. j. de colla.
verò non erat emancipatus tunc donatio simplex facta per p-
trem filio non veniret consideranda, imò illius filij esset pro-
pua etiam si esset hæres patris. ut s. eod. l. filia. & multò magis
fuisse facta per alium extraneum quia esset aduocatus: & aduoca-
titia non conferuntur. ut l. si. j. de colla.

2. Pater an possit testari sine solennitate in alijs testamentis requisita, inter liberos
naturales natos ex concubina, quibus potest relinquere quicquid vult, si non ex
legitimi & naturales?
Quid si essent spurij?
3. Emancipati quod large possint dici sui heredes testatoris, & quid de illis qui in
potestate nec emancipati, ut in hereditate maternæ
4. Ad probandum iudicium requiruntur duo testes.
Si pater testatur inter liberos in scriptis minus sollemniter, an requiratur eius subsc-
ptio, vel omnium liberorum?

LEX XXVI.

Inter omnes. Voluntas patris etiam inter
solennis inter liberos est iura-
da: iecus quo ad extraneos. h. d. Bar. & loquitur non in
iure de patre, vel ascendentibus per lineam maternā: ut
habeat priuilegiū testandi inter liberos prout volunt inter testato-
ritate in alijs testamentis requisita: & sic coram duobus testibus
2. Quid autē in patre testate inter liberos naturales natos ex con-
cubina, quibus potest relinquere quicquid vult, si nō extant lo-
gitimi & naturales. ut in aut. licet. j. de natu. lib. tenuit spe. idem
esse in ti. de inst. ed. §. compendiosè. ver. quod si pater. arg. in l.
naturalib. ff. de confir. tu. & l. humanitatis. j. de impu. & alijs lib.
sti. Sed si essent spurij non nati ex concubina tūc iecus in patre
qui nihil potest eis relinquere: sed in matre quatenus relinquere
potest esset idem quod dic vt in l. si qua illustris. j. ad orific. & ibi
3. vide quod no. Bal. & etiā hic tūc. j. in tex. ibi. [heredes sunt]
Not. qñ large loquendo etiam emancipati possunt dici sui heredes
des: & etiam illi qui nec sunt in potestate, nec emancipati, ut in
hereditate materna: licet proprie loquendo non nisi existens
in potestate tempore mortis l. in suis. de liber. & posthu. in tex.

